

EUROJUST

Výroční zpráva 2012

©Eurojust, 2013

Informace obsažené v této publikaci jsou relevantní pro období od 1.1.2012 do 31.12.2012

Catalogue number: QP-AA-13-001-CS-C

ISBN: 978-92-95084-25-4

ISSN: 1831-4228

DOI: 10.2812/48732

For enquiries:

Phone: + 31 70 412.5000

E-mail: info@eurojust.europa.eu

Website: www.eurojust.europa.eu

Výroční zpráva za rok 2012

Vizí Eurojustu je být klíčovým hráčem a střediskem odborných znalostí na soudní úrovni v rámci boje proti organizované a přeshraniční trestné činnosti v Evropské unii.

Obsah

Poznámka k rozhodnutí o Eurojustu	5
Seznam zkratk.....	5
Slovo úvodem.....	7
Shrnutí.....	8
10. výročí zřízení Eurojustu	10
<i>Oslavy v kostele Nieuwe Kerk a historické budově Ridderzaal, 27. a 28. února 2012</i>	<i>11</i>
<i>Návštěva Její Výsosti nizozemské královny Beatrix.....</i>	<i>11</i>
1 OPERATIVNÍ ČINNOST	14
1.1 Úvod.....	15
1.2 Přehled činnosti Eurojustu v souvislosti s případy	15
<i>Obecné problémy a osvědčené postupy spojené s činností Eurojustu v souvislosti s případy</i>	<i>15</i>
<i>Koordinační schůzky</i>	<i>17</i>
<i>Koordinační centra</i>	<i>17</i>
<i>Články 6 a 7 rozhodnutí o Eurojustu</i>	<i>18</i>
<i>Úmluvy o vzájemné právní pomoci.....</i>	<i>19</i>
<i>Záležitosti týkající se shromažďování a přípustnosti důkazů.....</i>	<i>19</i>
<i>Prevence a řešení střetu jurisdikcí</i>	<i>20</i>
<i>Předávání trestního řízení.....</i>	<i>20</i>
<i>Výměna rejstříků trestů.....</i>	<i>21</i>
<i>Evropské zatýkácí rozkazy</i>	<i>22</i>
<i>Příkazy k zajištění.....</i>	<i>24</i>
<i>Konfiskace a vyhledávání majetku z trestné činnosti</i>	<i>24</i>
<i>Sledované zásilky.....</i>	<i>25</i>
1.3 Přehled činnosti Eurojustu v prioritních oblastech boje proti trestné činnosti	26
<i>Terorismus.....</i>	<i>26</i>
<i>Obchodování s drogami.....</i>	<i>26</i>
<i>Obchodování s lidmi</i>	<i>28</i>
<i>Podvody.....</i>	<i>30</i>
<i>Korupce.....</i>	<i>30</i>
<i>Kyberkriminalita</i>	<i>31</i>
<i>Praní peněz</i>	<i>32</i>
<i>(Mobilní) organizované zločinecké skupiny</i>	<i>33</i>
<i>Nedovolené přistěhovalectví.....</i>	<i>34</i>
<i>Trestné činy, které poškozují finanční zájmy EU.....</i>	<i>34</i>
<i>Kontaktní místo pro ochranu dětí v Eurojustu – trestné činy páchané na dětech.....</i>	<i>35</i>
1.4 Společné vyšetřovací týmy.....	36
<i>Finanční podpora poskytovaná Eurojustem na operace společných vyšetřovacích týmů.....</i>	<i>38</i>
1.5 Činnost Eurojustu v souvislosti s případy týkajícími se třetích států	39
<i>Styční státní zástupci ze třetích států vyslaní do Eurojustu</i>	<i>40</i>
1.6 Eurojust a síť odborníků	40
<i>Evropská soudní síť</i>	<i>40</i>
<i>Síť společných vyšetřovacích týmů</i>	<i>41</i>
<i>Síť pro vyšetřování genocidy</i>	<i>41</i>

2	VZTAHY S ORGÁNY EU A PARTNERY	42
2.1	Vztahy s orgány	43
	<i>Evropský parlament.....</i>	<i>43</i>
	<i>Rada Evropské unie.....</i>	<i>43</i>
	<i>Evropská komise.....</i>	<i>43</i>
2.2	Vztahy se sítěmi odborníků	44
	<i>Evropská síť pro justiční vzdělávání.....</i>	<i>44</i>
	<i>Poradní fórum generálních prokurátorů a nejvyšších státních zástupců členských států EU</i>	<i>44</i>
2.3	Agentury a subjekty EU	45
	<i>Europol.....</i>	<i>45</i>
	<i>Evropský úřad pro boj proti podvodům.....</i>	<i>45</i>
	<i>Frontex.....</i>	<i>46</i>
	<i>CEPOL.....</i>	<i>46</i>
2.4	Vztahy s třetími státy a organizacemi mimo Evropskou unii.....	46
3	ROZHODNUTÍ O EUROJUSTU A BUDOUCNOST	48
3.1	Provádění rozhodnutí Rady o Eurojustu.....	49
3.2	Šesté kolo vzájemných hodnocení praktického provádění a uplatňování rozhodnutí o Eurojustu a o Evropské soudní síti v členských státech	50
3.3	Pracovní skupina o budoucím vývoji Eurojustu	50
3.4	Konference s názvem <i>Deset let Eurojustu, operativní úspěchy a budoucí výzvy</i>	50
4	ADMINISTRATIVNÍ VÝVOJ	52
4.1	Administrativní vývoj.....	53
4.2	Přístup veřejnosti k dokumentům.....	53
5	KROKY NAVAZUJÍCÍ NA ZÁVĚRY RADY.....	56
	PŘÍLOHA: STATISTICKÉ ÚDAJE ZA ROK 2012	58
	<i>Obrázek 1 – Vývoj případů v letech 2002–2012.....</i>	<i>59</i>
	<i>Obrázek 2 – Dvoustranné/vícestranné případy podle jednotlivých národních zastoupení v roce 2012</i>	<i>59</i>
	<i>Obrázek 3 – Případy zahájené/uzavřené v letech 2003–2012</i>	<i>60</i>
	<i>Obrázek 4 – Všeobecná klasifikace případů.....</i>	<i>60</i>
	<i>Obrázek 5 – Prioritní formy trestné činnosti v případech Eurojustu</i>	<i>61</i>
	<i>Obrázek 6 – Prioritní formy trestné činnosti a jiné formy trestné činnosti v případech Eurojustu.....</i>	<i>61</i>
	<i>Obrázek 7 – Případy Eurojustu – dožadující státy.....</i>	<i>62</i>
	<i>Obrázek 8 – Případy Eurojustu – dožádané státy</i>	<i>62</i>
	<i>Obrázek 9 – Celkový počet koordinačních schůzek.....</i>	<i>63</i>
	<i>Obrázek 10 – Koordinace schůzek – dožadující státy</i>	<i>63</i>
	<i>Obrázek 11 – Koordinace schůzek – dožádané státy.....</i>	<i>64</i>

Poznámka k rozhodnutí o Eurojustu

Na rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti, naposledy pozměněném rozhodnutím Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008, bude v této zprávě odkazováno jako na „rozhodnutí o Eurojustu“.

Konsolidované znění rozhodnutí o Eurojustu, připravené generálním sekretariátem Rady pouze pro informační účely, je k dispozici na našich webových stránkách na adrese www.eurojust.europa.eu.

Seznam zkratek

CMS	systém řízení případů
EZR	evropský zatýkácí rozkaz
EVP	evropský vyšetřovací příkaz
ENCS	národní koordinační systém Eurojustu
EPPD	Úřad evropského veřejného žalobce
SVT	společný vyšetřovací tým
LoR	dožádání
MLA	vzájemná právní pomoc
OCC	stálá koordinace
OZS	organizovaná zločinecká skupina
OCTA	posouzení hrozeb organizované trestné činnosti
TE-SAT	zpráva o stavu a vývoji terorismu
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie (Lisabonská smlouva)
THB	obchodování s lidmi

Silná partnerství jsou základem pokroku
při podpoře naplňování potřeb
občanů týkajících se bezpečnější,
svobodnější a spravedlivější Evropy.

Slovo úvodem

Spotěšením vám předkládám jedenáctou výroční zprávu, která shrnuje operativní činnost Eurojustu, organizační vývoj a vztahy s partnery v roce 2012.

Eurojust dosahuje soustavného pokroku při podpoře a posilování koordinace a spolupráce vnitrostátních vyšetřovacích orgánů a orgánů činných v trestním řízení v členských státech v situacích, kdy se zabývají případy závažné přeshraniční trestné činnosti.

Odborníci často používají a oceňují jedinečné nástroje Eurojustu, jimiž jsou koordinační schůzky a koordinační centrum, které zefektivňují operace, usnadňují bezprostřední navazující soudní řízení a odstraňují právní a praktické obtíže vyplývající z rozdílů mezi 30 právními systémy v Evropské unii.

Rovněž je třeba poukázat na pozitivní tendence a výsledky společných vyšetřovacích týmů, což je nástroj spolupráce opírající se o zásady vzájemného uznávání a vzájemné důvěry. Eurojust je hrdý na to, že je hybnou silou úspěšného provozování společných vyšetřovacích týmů, neboť je nápomocen odborným poradenstvím, zajišťuje fungování sekretariátu sítě společných vyšetřovacích týmů a rovněž provádí náš projekt financování společných vyšetřovacích týmů.

Eurojust se hlásí ke svému závazku zabývat se prioritami EU v boji proti trestné činnosti, a to koordinovaným, soudržným a komplexním způsobem, a postavit pachatele před soud, a zároveň spolupracovat s Europolem a dalšími agenturami zabývajícími se problematikou spravedlnosti a vnitřních věcí a hlavními subjekty v této oblasti.

Strategické zprávy Eurojustu o obchodování s drogami a obchodování s lidmi, které jsou k dispozici na webových stránkách Eurojustu, upozorňují na hlavní obtíže, které vyvstávají při výměně informací, koordinaci úsilí, provádění vzájemné právní pomoci a uplatňování nástrojů justiční spolupráce, a představují možnosti řešení zjištěných problémů.

Změny zavedené rozhodnutím o Eurojustu posilují operativní schopnosti Eurojustu a jeho vazby na příslušné vnitrostátní orgány v členských státech. Šesté kolo vzájemných hodnocení rozhodnutí o Eurojustu prováděných v členských státech, které bylo zahájeno v květnu 2012, bude podnětem k plnému provedení uvedeného rozhodnutí a pomůže vymezit nedostatky a osvědčené postupy.

Poté, co vstoupila v platnost Smlouva o fungování Evropské unie (SFEU), pokračoval Eurojust na různých fórech v úvahách o možnostech dalšího posílení své činnosti, jakož i o možnosti, že by byl z Eurojustu vytvořen Úřad evropského veřejného žalobce.

V tomto paměťhodném roce (Eurojust oslavil 10. výročí svého zřízení) jsem v dubnu byla zvolena předsedkyní Eurojustu a v květnu byl pan Carlos Zeyen, lucemburský národní člen, zvolen místopředsedou.

Při pohledu na úspěchy, jichž Eurojust za 10 let dosáhl, je zřejmé, že již nyní funguje naplno. Vzhledem k předpokládané budoucnosti a výzvám, které nás čekají, mohu jako předsedkyně Eurojustu prohlásit, že nám naše zkušenosti a odborné znalosti dodávají sebevědomí prozkoumat a plně využít náš potenciál.

Michèle CONINX
předsedkyně Eurojustu

Shrnutí

Počet případů, v nichž si členské státy vyžádaly pomoc Eurojustu při boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti, vzrostl o 6,4 % z 1 441 případů v roce 2011 na 1533 případů v roce 2012.

Vývoj koordinační a podpůrné úlohy Eurojustu je popsán níže:

- ▶ V roce 2012 se konalo 194 koordinačních schůzek, což představovalo oproti 204 schůzkám v roce 2011 mírný pokles, který by mohl odrážet účinnější využívání koordinačních schůzek.
- ▶ Koordinačních center je stále sedm, stejně jako v roce 2011.
- ▶ Účast Eurojustu při zřizování společných vyšetřovacích týmů vzrostla o 42 % na 47 týmů ve srovnání s 33 týmy v roce 2011.
- ▶ Bylo zaznamenáno kombinované využívání těchto koordinačních nástrojů.
- ▶ Bylo evidováno 259 případů týkajících se výkonu evropských zatýkacích rozkazů.
- ▶ Bylo zaznamenáno silnější zapojení styčných státních zástupců Eurojustu, zejména ve vztahu k Norsku.
- ▶ Počet případů, na nichž se Eurojust podílel, v roce 2012 vzrostl v těchto prioritních oblastech EU týkajících se boje proti trestné činnosti: podvody, obchodování s drogami, (mobilní) organizované zločinecké skupiny, praní peněz, obchodování s lidmi, kyberkriminalita, terorismus, korupce a nedovolené přistěhovalectví.
- ▶ V roce 2012 zveřejnil Eurojust dvě strategické zprávy, obě byly tehdy vydány jako dokumenty EU:
 - *Enhancing the work of Eurojust in drug trafficking cases (Posílení činnosti Eurojustu v souvislosti s případy obchodování s drogami)* – tato zpráva poukazuje na složitost činností nutných ke koordinaci případů boje proti obchodování s drogami na vysoké úrovni; a
 - *Eurojust's Action against Trafficking in Human Beings Final Report and Action Plan for 2012 – 2016 (Opatření Eurojustu proti obchodování s*

Kolegium národních členů, březen 2013

Sedící zleva doprava: Laima Čekelienė, LT; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Robert Sheehan, IE; Francesco Lo Voi, IT; Raivo Sepp, EE, místopředseda; Michèle Coninx, BE, předsedkyně; Carlos Zeyen, LU, místopředseda; Donatella Frendo Dimech, MT; Lampros Patsavellas, EL; Mariana Lilova, BG; Gunars Bundzis, LV;

Stojící zleva doprava: László Venczl, HU; Francisco Jiménez-Villarejo, ES; Jolien Kuitert, NL; Lukáš Starý, CZ; Jesper Hjørttenberg, DK; Hans-Holger Herrfeld, DE; Harri Tiesmaa, FI; Leif Görts, SE; Frances Kennah, UK; Daniela Buruiană, RO; Sylvie Petit-Leclair, FR; Mariusz Skowroński, PL; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Malči Gabrijelčič, SL; Ladislav Hamran, SK; Katerina Loizou, CY

- ▶ Šesté kolo vzájemných hodnocení, které se soustředí na praktické provádění a vykonávání rozhodnutí o Eurojustu v členských státech, bylo zahájeno v květnu 2012 a skončí v roce 2014. Podle informací obdržených od členských států neprovedlo rozhodnutí o Eurojustu do konce roku 2012 celkem 11 členských států. Eurojust doufá, že šesté kolo vzájemných hodnocení bude pro členské státy nezbytným podnětem k tomu, aby rozhodnutí o Eurojustu v plném rozsahu provedly.
- ▶ Interní uplatňování rozhodnutí o Eurojustu: dále se pracovalo na systému ENCS (národním koordinačním systému Eurojustu) s cílem zabezpečit přenosy elektronických zpráv, na plně funkční stálé koordinaci, na vývoji systému řízení případů (CMS) a na vývoji „inteligentního“ PDF formuláře pro poskytování informací podle článku 13. Kromě toho se konalo první setkání zpravodajů z jednotlivých zemí, na němž se diskutovalo o osvědčených postupech a zkušenostech a o stavu uspořádání a fungování národního koordinačního systému Eurojustu v členských státech a došlo k výměně těchto osvědčených postupů a zkušeností.
- ▶ Od roku 2009 funguje pracovní skupina o budoucím vývoji Eurojustu. S přihlédnutím k ohlášeným návrhům Komise k článku 85 SFEU pracovní skupina pokračovala v činnostech zabývajících se reformou Eurojustu včetně možných uspořádání řízení a zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení činnosti Eurojustu. Pracovní skupina rovněž pokračovala v činnostech zaměřených na článek 86 SFEU o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.
- ▶ Memorandum o porozumění mezi Eurojustem a Komisí: dne 20. července 2012 Eurojust a Evropská komise podepsaly memorandum o porozumění, které formalizuje výměnu informací a usiluje o posílení spolupráce ve věcech společného zájmu.
- ▶ Administrativní vývoj:
 - V roce 2012 mělo stálé pracoviště v Eurojustu v Haagu 45 státních zástupců, soudců a policistů.
 - Rozpočet Eurojustu na rok 2012 činil 32 967 000 EUR; plnění rozpočtu dosáhlo rekordních 98 %.
 - Počet společných vyšetřovacích týmů podporovaných Eurojustem se oproti roku 2011 téměř zdvojnásobil, jednalo se o 62 společných vyšetřovacích týmů, do nichž bylo zapojeno 22 členských států..

10. výročí zřízení Eurojustu

Oslavy v kostele Nieuwe Kerk a historické budově Ridderzaal, 27. a 28. února 2012

Dne 28. února 2012 oslavil Eurojust významnou událost: 10. výročí svého zřízení. Na oslavu této události se konaly dvě akce. Večer dne 27. února uspořádal Eurojust v haagském kostele Nieuwe Kerk tzv. ALUMNIght. Této akce se zúčastnili velvyslanci, ministři spravedlnosti a vysocí představitelé Rady, Komise a Evropského parlamentu. Interview poskytli bývalí předsedové i současná předsedkyně Eurojustu, národní členové i administrativní pracovníci, kteří napomohli rozvoji Eurojustu. Byl promítán první propagační film o Eurojustu a byly spuštěny nové webové stránky.

Následujícího rána složili vysoce postavení úředníci v historické budově Ridderzaal v Haagu poctu Eurojustu a poté následovalo neformální setkání ministrů Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci pod dánským předsednictvím Rady Evropské unie. Projev přednesli: Jeho Excelence I. W. Opstelten, nizozemský ministr spravedlnosti zastupující Její Výsost královnu Beatrix, Morten Bødskov, dánský ministr spravedl-

nosti, JJ van Aartsen, starosta Haagu, Aled Williams, předseda Eurojustu, Gilles de Kerchove, koordinátor EU pro boj proti terorismu, Myria Vassiliadouová, koordinátorka EU pro boj proti obchodování s lidmi, a Françoise Le Bailová, generální ředitelka pro spravedlnost z Evropské komise, která zastupovala Viviane Redingovou, místopředsedkyni a komisařku pro spravedlnost, základní práva a občanství.

Po zahajovacím ceremoniálu se konala tisková konference, které se zúčastnil pan Williams, dva místopředsedové Eurojustu, paní Michèle Coninsxová a pan Raivo Sepp, a také pánové Bødskov a de Kerchove a paní Le Bailová.

Neformální setkání ministrů Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci po zahajovacím ceremoniálu se soustředilo na toto hlavní téma: *Hlavní úspěchy a další vývoj Eurojustu: jak posílit úlohu Eurojustu v justiční spolupráci mezi orgány členských států pověřenými vyšetřováním a stíháním.*

Návštěva Její Výsosti nizozemské královny Beatrix

V souvislosti s oslavami 10. výročí zřízení Eurojustu měla předsedkyně Eurojustu Michèle Coninsxová dne 26. září 2012 tu čest přijmout v Eurojustu návštěvu Její Výsosti nizozemské královny Beatrix. Její Výsost se setkala s národními členy a styčnými státními zástupci, jakož i s administrativními pracovníky. Při této příležitosti byl vystaven upomínkový předmět z křiš-

tálu vytvořený na počest její návštěvy. Bylo předneseno několik projevů o Eurojustu, jeho historii a ukázkových případech. Ukázalo se, že Její Výsost je o práci Eurojustu a výzvách, jimž čelí Evropská unie při boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti, dobře informována.

Operativní činnost

1.1 Úvod

Pracovními prioritami Eurojustu pro rok 2012, které byly přijaty v souladu se závěry Rady o stanovení priorit EU pro boj s organizovanou trestnou činností, jsou boj proti terorismu, obchodování s drogami, obchodování s lidmi, podvodům, korupci, kyberkriminalitě (včetně snímků s dětskou pornografií), praní peněz, organizované trestné činnosti (včetně mobilních (přemísťujících se) organizovaných zločineckých skupin), nedovolenému přistěhovalectví a trestným činům poškozujícím finanční zájmy EU. Níže je popsána operativní činnost Eurojustu v souvislosti s případy spadajícími do těchto oblastí, včetně překážek a stanovených osvědčených postupů a strategických iniciativ a přínosů Eurojustu.

V roce 2012 Eurojust pomohl členským státům v 1 533 evidovaných případech, což je nárůst o 6,4 % oproti roku 2011, přičemž do přibližně 20 % případů se zapojily tři či více zemí a 78 % případů se týkalo výše zmíněných případů trestné činnosti, jejíž potírání považuje EU za svoji prioritu. Zbývající případy souvisely převážně s jinými trestnými činy než těmi, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí o Eurojustu a v souvislosti s nimiž příslušné orgány členských států požádaly Eurojust o pomoc (čl. 4 odst. 2 rozhodnutí o

Eurojustu), a následně s trestnými činy ohrožujícími život, zdraví či osobní svobodu. Podrobné údaje o činnosti Eurojustu v souvislosti s případy a účasti členských států jsou uvedeny v příloze.

Odborníci považují koordinační schůzky Eurojustu za jeden z jeho hlavních nástrojů, který svádí dohromady justiční a donucovací orgány. Celkový počet koordinačních schůzek v roce 2012 mírně klesl na 194 ve srovnání s 204 schůzkami v roce 2011, což odráží účinnější využívání tohoto nástroje. Přibližně 55 % koordinačních schůzek se zúčastnily tři či více zemí a 89 % z nich se týkalo trestné činnosti, jejíž potírání považuje EU za prioritu.

Stejně jako v roce 2011 bylo v Eurojustu v roce 2012 zřízeno sedm koordinačních center.

Zapojení Eurojustu do zřizování společných vyšetřovacích týmů vzrostlo o 42 %, tedy na 47 ve srovnání s 33 týmy v roce 2011; počet společných vyšetřovacích týmů finančně podporovaných Eurojustem se oproti roku 2011 téměř zdvojnásobil, jednalo se celkem o 62 týmů.

1.2 Přehled činnosti Eurojustu v souvislosti s případy

Obecné problémy a osvědčené postupy spojené s činností Eurojustu v souvislosti s případy

Činnost Eurojustu v souvislosti s případy v roce 2012 odráží hlavní cíl Eurojustu řešit problémy spojené s případy závažné přeshraniční trestné činnosti. Eurojust usnadnil vyřizování žádostí o justiční spolupráci a provádění rozhodnutí o justiční spolupráci a napomáhal příslušným orgánům členských států při řešení praktických a právních překážek, jimž čelily v rámci trestního řízení.

Nadále vznikaly právní překážky v důsledku rozdílů mezi právními systémy členských států a kvůli odlišným pravidlům pro přípustnost důkazů, zejména v souvislosti s odposlechem telekomunikačních prostředků. Zdrojem obtíží byly odlišné postupy při domovních prohlídkách a výslechu svědků a rozdíly v pravidlech pro uchovávání údajů v různých členských

státech, převážně v případech týkajících se kyberkriminality, ale také ve vztahu k jiným formám organizované trestné činnosti. Tyto problémy lze vyřešit prostřednictvím koordinace v rané fázi vyšetřování, kdy je možné všem zúčastněným stranám vysvětlit procesní normy a požadavky na formulaci žádostí o právní pomoc.

Další praktičtější obtíže zahrnují konkrétní žádosti o pomoc s i) identifikací příslušného vnitrostátního orgánu pro souhlas justičního orgánu v souvislosti s přeshraničním sledováním a případy sledovaných zásilek; ii) problémy při pořádání koordinačních schůzek způsobenými tím, že vnitrostátní orgány upřednostňují domácí pracovní záležitosti; iii) obtížemi, jimž vnitrostátní orgány čelí při přístupu k obchodním rejstříkům, zejména v souvislosti s případy týkajícími se finančních a hospodářských trestných činů; a iv) obtížemi komplikujícími snahu přesvědčit ostat-

ní členské státy, aby zahájily souběžná vyšetřování, nebo obtížemi, jimž čelí, když se jim snaží poskytnout dostatečné a přípustné materiály, aby tato vyšetřování zahájily.

Spontánní poskytování informací podle článku 7 Úmluvy o vzájemné právní pomoci z roku 2000 a jejího protokolu z roku 2001 (úmluva o vzájemné právní pomoci) nemusí být vždy považováno za dostatečný důvod k zahájení vyšetřování, jelikož přijímající členské státy mohou mít odlišné požadavky na důkazy, které mohou být důvodem k nepřípustnosti důkazů v průběhu trestního řízení.

Další opakovaně vznášenou otázkou jsou zpoždění při vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc,

kteřá bývají často způsobena odlišnými požadavky na podrobnost informací v žádosti, což vede k prodlení, dokud nejsou obdrženy další informace či objasnění. Zpoždění při vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc jsou ještě zhoršena souběžným zasláním žádostí vícero komunikačními kanály, špatnými překlady, nedostatkem centralizovaných databází a zdoluhavými postupy vyřizování v některých členských státech. V některých případech byl Eurojust schopen pomoci při přípravě žádostí o vzájemnou právní pomoc, a to stanovením příslušných vnitrostátních orgánů a předáním žádostí těmto orgánům, jakož i poradenstvím ohledně požadavků na důkazy v dožadujících a dožádaných státech.

Soustavným problémem při vydávání evropských zatýkáčích rozkazů je odmítnutí předat osobu v případech, kdy vykonávající orgán usoudí, že je nepravděpodobné, že vyžádané osobě bude poskytnuto právo na obnovu soudního řízení, bude-li odsouzena v nepřítomnosti.

Další potíže, které komplikují včasné vykonání evropských zatýkáčích rozkazů, zahrnují rozdíly v definicích trestných činů, žádosti o další informace a otázky týkající se překladu. Eurojust je nápomocen tím, že usnadňuje dialog mezi vydávajícími a vykonávajícími členskými státy a poskytuje poradenství, aby pomohl objasnit definici trestných činů v dotčených jurisdikcích.

Další otázky zahrnují omezenou zpětnou vazbu pro Eurojust ze strany vnitrostátních orgánů, která se týká výsledků požadované pomoci a závěrečného výsledku případu, což působí obtíže při hodnocení zásahu Eurojustu nebo fungování společného vyšetřovacího týmu.

Eurojust rovněž pomáhá při koordinaci donucovacích opatření, např. příkazů k domovní prohlídce či zatýkáčích rozkazů, a také při navazování přímého kontaktu mezi vnitrostátními orgány, které jsou zapojeny jak do dvoustranných, tak vícestranných případů. Eurojust slouží jako otevřený komunikační kanál a hraje důležitou roli jako zprostředkovatel, mimo jiné tím, že napomáhá předcházení střetů jurisdikcí. Jeho rychlý zásah může vést k okamžitému vyřízení žádosti o vzájemnou právní pomoc.

Eurojust usnadňuje výměnu informací o daném případě prostřednictvím koordinačních schůzek a týmů, že financuje a usnadňuje zřizování a provozování společných vyšetřovacích týmů. Tyto schůzky a týmy jsou uznávány jako dva velice efektivní nástroje ve složitých případech.

V roce 2011 byly z nákladního vozidla v Belgii zcizeny drahé kovy v hodnotě přesahující 1 milion GBP, šlo o 29 kg zlata a 160 kg stříbra. Řidič vozidla tvrdil, že byl obětí ozbrojené loupeže, během níž došlo ke krádeži drahých kovů. Vozidlo jelo ze Švýcarska přes Belgii do Spojeného království. Řidič byl ve skutečnosti členem organizované zločinecké skupiny, která zosnovala krádež nákladu.

Došlo ke střetu jurisdikcí, neboť tři podezřelí byli zadrženi v Belgii a zbylí podezřelí se nacházeli ve Spojeném království. Koordinační schůzka v Eurojustu tento problém vyřešila. Orgánům Belgie a Spojeného království se podařilo dosáhnout shody v tom, že všichni podezřelí budou soudně stíháni ve Spojeném království.

Po zatčení podezřelých byla podepsána dohoda o společném vyšetřovacím týmu, díky které mohly orgány ve Spojeném království a Belgii snadno sdílet důkazy a rychle reagovat za účelem zadržení podezřelých, kteří se ještě pohybovali na svobodě. Úzká spolupráce státních zástupců a policejních orgánů ze Spojeného království, belgické policie a Eurojustu zaručila, že pachatelé byli postaveni před soud.

V prosinci 2012 bylo šest obžalovaných odsouzeno celkem k 23 ½ rokům odnětí svobody.

Koordinační schůzky

V roce 2012 Eurojust uspořádal koordinační schůzky týkající se 194 případů. Opět se ukázalo, jak je tento mechanismus pro vnitrostátní orgány cenný v případech, do nichž jsou zapojeny jiné členské státy nebo třetí státy. Koordinační schůzky jsou pořádány z řady důvodů, jedním z důležitých důvodů je výměna informací mezi zúčastněnými členskými státy. Důležitou výhodou výměny informací je, že členským státům umožňuje zahájit vyšetřování, určit možná souběžná řízení v jiných členských státech, vyměnit si důkazy, překonat jazykové bariéry a budovat vzájemnou důvěru.

Koordinační schůzku lze rovněž svolat, aby se usnadnil nebo koordinoval výkon dožádání, a tím se zjednodušilo např. sledování či zajištění finančních prostředků. Účelem dalších koordinačních schůzek může být snaha získat pomoc třetího státu, koordinovat probíhající vyšetřování nebo definovat společnou strategii vyšetřování v zúčastněných státech. V někte-

rých případech může být cílem dohoda na konkrétním rozdělení práce mezi zúčastněné vnitrostátní orgány nebo dosažení vzájemného porozumění o tom, které vnitrostátní orgány mohou nejlépe vést stíhání v daných případech trestné činnosti.

Důležitým rysem koordinačních schůzek, který byl v roce 2012 často využíván, je fakt, že státům umožňují plánovat společnou akci a zřizovat společné vyšetřovací týmy. Koordinačních schůzek se kromě orgánů z členských států mohou navíc ve vhodných případech účastnit také zástupci třetích států a subjektů EU, např. Europolu a úřadu OLAF. V roce 2012 byly třetí státy zastoupeny na 49 koordinačních schůzkách, Europol na 85 a OLAF na 5 schůzkách.

Koordinační centra

Koordinační centra zaručují, že v průběhu společného akčního dne jsou mezi orgány v reálném čase přenášeny a koordinovány informace o zatčeních, do-

Francouzské orgány iniciovaly v Eurojustu případ, který se týkal albánské organizované zločinecké skupiny, jež obchodovala s heroinem a kokainem mezi Nizozemskem, Francií a Albánií. Tato organizovaná zločinecká skupina měla kontakty v Belgii a dalších zemích na trase z Francie do Albánie (v Itálii, Švýcarsku, Španělsku a zřejmě i v Řecku). Byly odeslány a vyřízeny žádosti o přeshraniční sledování.

Eurojust uspořádal tři koordinační schůzky za účelem výměny informací, koordinace vyřízení žádostí o sledování a diskuse o možných otázkách *ne bis in idem*, tedy otázkách týkajících se zákazu dvojího postihu. Výsledkem bylo naplánování společné akce v Nizozemsku, Belgii, Francii a Švýcarsku. Díky tomuto společnému úsilí se vyšetřovatelům podařilo odhalit budoucí nezákonný převoz drog z Nizozemska do Francie.

V březnu 2012 bylo v Eurojustu zřízeno koordinační centrum, aby se zaručila hladká výměna informací během akčního dne, kdy byla také poskytnuta analytická podpora ze strany Europolu. Osoby podílející se na obchodování s drogami byly zatčeny a drogy byly zabaveny. Tento společný akční den dal podnět k následným akcím pro prosazení práva, při nichž bylo zatčeno 17 osob, provedeno několik domovních prohlídek ve Francii a Nizozemsku a zabaveno 12 kg heroinu.

Italské orgány se v úzké spolupráci s francouzskou a nizozemskou policií po dobu přibližně jednoho roku zaměřily na tutéž organizovanou zločineckou skupinu a v květnu 2012 zahájily na italském území operaci. Jejím výsledkem bylo vykonání 13 evropských zatýkacích rozkazů a zabavení 15 kg kokainu a 4 kg heroinu.

Rychlá a pružná organizace organizované zločinecké skupiny vyžadovala intenzivní výměnu informací mezi příslušnými vnitrostátními orgány, zejména mezi vyšetřujícími subjekty v zúčastněných zemích. Eurojust tuto výměnu informací, která probíhala dvacet čtyři hodin denně po dobu přibližně dvou týdnů, usnadňoval.

movních prohlídkách / prohlídkách ve společnostech a o svědeckých výpovědích.

Kromě toho, že koordinační centrum usnadňuje na justiční úrovni koordinaci při vykonávání evropských zatýkácích rozkazů, dožádání a příkazů k zajištění, rovněž usnadňuje rozhodování na místě a okamžité reakce vnitrostátních justičních orgánů na nové skutečnosti předané koordinačním centrem. Koordinační centra byla spuštěna v roce 2011 jako nový nástroj pro boj proti přeshraniční trestné činnosti na úrovni EU a v roce 2012 se dále rozvíjela a byla rozsáhleji využívána.

V roce 2011 bylo v Eurojustu zřízeno sedm koordinačních center, a to Francií (3), Finskem (1), Itálií (1), Nizozemskem (1) a Spojeným královstvím (1). Zaměřila se na tyto trestné činy: nedovolené přistěhovalectví (3), obchodování s lidmi (1), obchodování s drogami (1), dětskou pornografii (1) a daňové podvody spojené s obchodováním s chlévským hnojem (1).

Byla zřízena tři koordinační centra v případech, kdy již fungovaly společné vyšetřovací týmy. V rámci stávajících společných vyšetřovacích týmů koordinační centra usnadnila koordinaci zúčastněných orgánů z různých členských států a umožnila eliminovat případy, kdy chyběly informace, a posílila koordinaci mezi vnitrostátními případy dokonce i v případech, kdy již byla koordinace zavedena prostřednictvím společných vyšetřovacích týmů.

Byla posílena spolupráce se třetími stranami, např. s Europol. Europol se podílel na činnosti šesti ze sedmi koordinačních center, přičemž podporoval souběžné akce porovnáváním, analýzami a dáváním do souvislosti nových údajů zasílaných koordinačnímu centru. V roce 2012 se na činnosti koordinačních center Eurojustu aktivně podílely také Švýcarsko a Interpol.

Články 6 a 7 rozhodnutí o Eurojustu

Články 6 a 7 rozhodnutí o Eurojustu národním členům a kolegiu umožňují vydávat doporučení určená příslušným vnitrostátním orgánům v souvislosti s konkrétními případy. Tato doporučení ilustrují neustálý každodenní dialog mezi členy kolegia a jejich vnitrostátními orgány o operativních otázkách činnosti v souvislosti s případy a často vyplývají z informací poskytnutých v dožádání nebo zpřístupněných během koordinační schůzky či neformálních diskusí s vnitrostátními orgány. Koordinační schůzky jsou rozhodně jedním z nejčastěji používaných nástrojů.

Tato doporučení jsou zpravidla neformální. V důsledku toho neposkytují níže uvedené údaje úplný přehled o vydaných doporučeních, neboť zmiňují pouze případy, v rámci kterých je podle vnitrostátních právních předpisů konkrétního členského státu požadován oficiální revizní záznam justičních rozhodnutí.

V roce 2012 bylo zaznamenáno devět formálních doporučení podle článku 6 rozhodnutí o Eurojustu a vnitrostátní orgány se všemi těmito doporučeními řídily.

Žádosti o zahájení vyšetřování nebo stíhání určitých činů – čl. 6 odst. 1 písm. a) bod i)

Podle čl. 6 odst. 1 písm. a) bodu i) vydalo dvě žádosti italské zastoupení.

Žádosti určené příslušným orgánům, aby souhlasily s tím, že jeden z nich je schopen vést lépe vyšetřování nebo stíhání určitých činů – čl. 6 odst. 1 písm. a) bod ii)

Na základě tohoto ustanovení vydalo dvě žádosti španělské zastoupení.

Žádosti určené příslušným orgánům o koordinaci příslušných orgánů dotyčných členských států – čl. 6 odst. 1 písm. a) bod iii)

Podle čl. 6 odst. 1 písm. a) bodu iii) byla vydána jediná žádost. Španělské zastoupení požádalo o koordinační schůzku s belgickými orgány s cílem zabývat se otázkami spojenými s vyhledáním majetku v případě organizované trestné činnosti a praní peněz.

Žádosti o poskytnutí Eurojustu informací, které jsou nezbytné k tomu, aby národní člen mohl plnit své úkoly – čl. 6 odst. 1 písm. a) bod v); a žádosti o přijetí jakýchkoliv jiných opatření, která jsou odůvodněna pro vyšetřování nebo stíhání – čl. 6 odst. 1 písm. a) bod vii)

Na základě čl. 6 odst. 1 písm. a) bodů v) a vii) byly vydány tři žádosti. Španělské orgány byly požádány, aby usnadnily poskytování informací a jiné vyšetřovací postupy (výsledky podezřelých a obětí) v belgickém případě týkajícím se podvodu a padělání eura.

Žádosti o přijetí zvláštních vyšetřovacích postupů – čl. 6 odst. 1 písm. a) bod vi)

V případě týkajícím se podvodu, padělání a praní peněz byly španělské orgány požádány, aby provedly domovní prohlídky a zahájily vyšetřování podle čl. 6 odst. 1 písm. a) bodu vi).

Úmluvy o vzájemné právní pomoci

Mezi dva nejčastěji používané nástroje justiční spolupráce v Evropské unii patří úmluva o vzájemné právní pomoci a Úmluva Rady Evropy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a její protokoly (úmluva z roku 1959). Jejich uplatňování je obecně vnímáno jako pozitivní a účinné.

Zbývající obtíže vznikají z toho důvodu, že ne všechny členské státy úmluvu o vzájemné právní pomoci ratifikovaly. Tato situace však nemusí nutně představovat překážku, např. při zřizování společného vyšetřovacího týmu, pokud daný členský stát provedl rámcové rozhodnutí o společných vyšetřovacích týmech, nebo při provádění výsledku prostřednictvím videokonference, což lze také provádět na základě úmluvy z roku 1959 či podle zásady vzájemnosti, a/nebo pokud vnitrostátní právní předpisy daného státu taková opatření přesto umožňují.

Dosud přetrvávají obtíže spojené s odposlechem telekomunikačních prostředků a přeshraničním sledováním, nedostatečným či neodpovídajícím využitím nástroje pro spontánní výměnu informací a nedostatečným vymezením lhůt v naléhavých žádostech. Tyto obtíže jsou vnímány jako prostor ke zlepšení.

Mohou vzniknout praktické problémy, pokud žádosti o vzájemnou právní pomoc nejsou podle požadavků vykonávajícího státu dostatečně podrobné, což vede k nejistotě a popřípadě k nevyhovění žádosti. Přetrvávají také problémy v souvislosti s nedostatečnou či zpožděnou zpětnou vazbou a informacemi o pokroku při vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc ze strany dožádaného členského státu. Tato situace je obzvláště problematická v naléhavých případech, kdy jsou podezřelí ve vazbě nebo kdy využití jiných kanálů nemusí vést k dosažení výsledků v daném napjatém časovém rámci. Eurojust byl vnitrostátními orgány požádán, aby v takových případech usnadnil neformální kontakty, což celý proces často výrazně urychlilo. Praktickým doporučením pro národní státní zástupce je, aby v naléhavých dožádáních uváděli vnitrostátní lhůty a žádoucí dobu pro vyřízení žádosti.

Záležitosti týkající se shromažďování a přípustnosti důkazů.

Jak bylo zaznamenáno v roce 2011, účinný boj proti závažné přeshraniční trestné činnosti nadále komplikují odlišná pravidla pro shromažďování, přípustnost a zpřístupnění důkazů. Rostoucí počet problémů způ-

Organizovaná zločinecká skupina působící v Bulharsku a Španělsku nutila oběti převážně bulharské státní příslušnosti k prostituci ve Španělsku. Odnož této organizované zločinecké skupiny v Bulharsku získávala oběti ve zranitelných komunitách tak, že jim nabízel práci v zahraničí. Oběti byly přepraveny do Španělska a tam jim byly odebrány pasy. Odnož organizované zločinecké skupiny ve Španělsku nutila oběti k prostituci a používala k tomu hrozby a fyzické násilí.

Vyšetřování začalo poté, co jedna z obětí uprchla a obrátila se na bulharské velvyslanectví v Madridu, které okamžitě zkontaktovalo španělské orgány. Ty zahájily vyšetřování a nakonec se jim podařilo rozbít skupinu ve Španělsku. Justiční orgány v obou zemích vedly trestní řízení proti této skupině, a jelikož obě jurisdikce podaly žádosti o vzájemnou právní pomoc, španělské zastoupení zaevidovalo v Eurojustu případ s cílem získat pomoc při koordinaci těchto činností.

Eurojust uspořádal koordinační schůzku, na níž měly obě delegace možnost přímo diskutovat o stavu vyšetřování. Na schůzce se dohodly na několika důležitých aspektech. Zprvu, obě jurisdikce zaručily rychlý výkon nevyřízených žádostí. Zadruhé, vymezením vnitrostátních řízení bylo zabráněno možnému vzniku situace *ne bis in idem* (dvojitý postihu). Bulharsko se soustředilo na trestní stíhání činností týkajících se praní peněz, které Španělsko podporovalo tím, že poskytlo důkazy týkající se organizované povahy vyšetřované skupiny. Španělsko se zaměřilo na trestní stíhání osob obviněných z obchodování s lidmi a pohlavního vykořisťování a Bulharsko vyslechlo svědky, kteří měli pobyt na jeho území. Bulharsko také zahájilo program ochrany svědků pro rodinu jedné z obětí ve Španělsku.

Zapojení Eurojustu výrazně pomohlo vytvořit pevné základy pro další rozvoj trestních stíhání v jednotlivých státech.

sobují i rozdíly v pravidlech pro uchovávání údajů, zejména v případech souvisejících s kyberkriminalitou a jinými trestnými činy, při nichž podezřelé osoby používají ke vzájemnému dorozumívání telekomunikace. V takových případech jde o čas, a to zejména v členských státech, ve kterých je doba uchovávání údajů velmi omezená.

Liší se také vnitrostátní právní předpisy týkající se získávání důkazů. Tato situace vyžaduje znalost dotčených právních systémů, a pomoc Eurojustu je proto obzvláště cenná. V případě, který se týkal slovinského státního příslušníka, obhájce tvrdil, že důkazy shromážděné při mezinárodní operaci v Německu pro identifikaci pachatele nesplňují požadavky německých právních předpisů, a proto nejsou u slovinského soudu přípustné. Eurojust slovinským justičním orgánům úspěšně pomohl získat informace o použitelných ustanoveních trestního řádu v Německu. Přímá výměna informací a diskuse o odlišných právních systémech na koordinačních schůzkách často zabránil vzniku obtíží a přispívají k vyřešení problémů souvisejících se shromažďováním a přípustností důkazů, a to i ve společných vyšetřovacích týmech.

Zpřístupnění vnitrostátních pravidel pro shromažďování a přípustnost důkazů v jiných členských státech přispělo ke sdílení poznatků a předcházení překážkám. Eurojust může sloužit jako středisko odborných znalostí pro vymezení osvědčených postupů v této oblasti.

Dalším osvědčeným postupem, který Eurojust vyvinul při zřizování společných vyšetřovacích týmů, je začlenění ustanovení o přípustnosti důkazů a povinnosti zpřístupnit informace do dohody o společném vyšetřovacím týmu, což pomáhá předcházet problémům v pozdější fázi.

Budoucí přijetí směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu by případně mohlo usnadnit vyřešení problémů, které byly v této oblasti zjištěny.

Prevence a řešení střetu jurisdikcí

Eurojust v určité omezené míře formálně využívá svoji pravomoc činit doporučení k tomu, aby předcházel a řešil pozitivní či negativní spory jurisdikcí.

Často dochází k situacím, kdy se v souladu s vnitrostátními právními předpisy vztahuje na určitý případ jurisdikce dvou nebo více členských států. Převážná většina těchto případů se vyřeší s pomocí Eurojustu a bez zaevidování formální žádosti určené dotčeným

členským státům. V tomto ohledu jsou koordinační schůzky uznávány jako velice užitečný nástroj, který umožňuje včasnou diskusi a dohodu příslušných orgánů podílejících se na souběžných vyšetřováních. Za překážku bránící předcházení střetu jurisdikcí byl příležitostně označen nedostatek informací. Za osvědčené postupy se považuje objasnění rozsahu navzájem propojených vyšetřování a včasná příprava a předchozí analýza koordinačních schůzek.

Eurojust má převážně preventivní úlohu, neboť podporuje neformální výměnu názorů hned na začátku. Komplexní úvod do této problematiky je obsažen v dokumentu s názvem *Guidelines for deciding "Which jurisdiction should prosecute?"* (Pokyny k rozhodování o tom, „pod jakou jurisdikci by mělo stíhání spadat“), které lze nalézt ve výroční zprávě Eurojustu z roku 2003.

Eurojust se podílel také na případech negativních střetů jurisdikcí, ve kterých žádný z členských států neměl za to, že může vést vyšetřování nebo stíhání nejlépe. V červenci 2012 kolegium přijalo *Guidelines for the Application of Article 7(2) and (3) of the Eurojust Decision* (Pokyny k uplatňování čl. 7 odst. 2 a 3 rozhodnutí o Eurojustu), které popisují interní administrativní postup při řešení střetů jurisdikcí a opakovaných odmítnutí či obtíží týkajících se vyřízení žádostí o justiční spolupráci včetně nástrojů, které dodávají účinek zásadě vzájemného uznávání.

Předávání trestního řízení

Většina členských států nadále uplatňovala Evropskou úmluvu o předávání trestního řízení z roku 1972 nebo úmluvu z roku 1959 (článek 21) ve spojení s čl. 6 odst. 1 posledním pododstavcem úmluvy o vzájemné právní pomoci. Některé členské státy rovněž uplatňovaly Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (článek 21). Uplatňování těchto různých právních nástrojů může působit obtíže, které vnitrostátní orgány přimějí, aby se obrátily na Eurojust.

Eurojust byl schopen v těchto případech pomoci tím, že usnadnil neformální kontakty mezi členskými státy a neformálně prozkoumal pravděpodobnost předání ještě před podáním oficiální žádosti. Příležitostně se strany na předání trestního řízení dohodnou na koordinační schůzce v rámci dohody ohledně příslušnosti k trestnímu stíhání a skutečné předání se v případě potřeby uskuteční vydáním a vykonáním evropských zatýkácích rozkazů a dožádání.

Příčiny obtíží při předávání trestních řízení se liší. Kromě jiných faktorů je třeba, aby shromážděné důkazy byly přípustné u soudu v dožádaném členském státě (viz *Záležitosti týkající se shromažďování a přípustnosti důkazů* výše), a dožádaný členský stát musí prokázat jasný zájem o přijetí předávaného řízení. Pokud o předání požádá členský stát, který chce být příjemcem, tj. přeje si vést trestní stíhání, dochází občas k obtížím, existuje-li riziko, že předání ohrozí související probíhající vyšetřování v dožádaném členském státě.

Obtíže také vyvstávají v důsledku odlišností v hmotněprávních a procesních pravidlech. Než mohou vnitrostátní orgány přijmout rozhodnutí, musí být celý spis přeložen. Národní zastoupení v Eurojustu mohou na základě shrnutí případu, které je poskytnuto předem, vydat pouze předběžné posouzení.

Výměna rejstříků trestů

Při výměně rejstříků trestů Eurojust nezaznamenal žádné výrazné obtíže, a pokud nastaly, bývaly zpravidla praktické povahy.

V členských státech, v nichž dosud nefunguje Evropský informační systém rejstříků trestů (ECRIS), jsou žádosti o výměnu rejstříků trestů někdy usnadněny využitím úmluv o vzájemné právní pomoci. K potížím může dojít v případě, že národní zastoupení nemají přístup k rejstříkům trestů nebo

pokud jsou rejstříky v držení různých vnitrostátních orgánů (např. policie a justičních orgánů) a neexistuje centralizovaná databáze rejstříků trestů. V naléhavých případech Eurojust dokázal získání rejstříků trestů usnadnit.

Občasným zdrojem obtíží byly rozdíly v definicích trestných činů v členských státech, což vedlo k nejistotě ohledně daného trestného činu. Související otázky zahrnují množství informací uvedených v rejstříku trestů, které členské státy občas podle svých vnitrostátních právních předpisů považují za nedostatečné, a následná prodlení vyplývající z vyřizování žádostí o další informace.

V některých případech dochází k tomu, že když je rejstřík trestů obdržén, je v něm učiněn odkaz na právní ustanovení bez popisu trestného činu. V takových případech se žádající členský stát často obrátí na Eurojust o pomoc při získání příslušných právních předpisů, aby bylo možné tuto otázku objasnit.

Komplikace a prodlení vznikají také v případech, kdy soudci v některých členských státech vyžadují kopii úplného původního rozsudku a jeho překladu, a často bývá třeba vydat dožádání, aby byla kopie rozsudku získána, jelikož výpis z rejstříku trestů je nedostupný (pro účely vynesení rozsudku).

Obtíže mohou vyvstat také tehdy, pokud osoba stíhána v jednom členském státě tvrdí, že byla za tentýž trestný čin dříve odsouzena v jiném členském státě.

Když se zabývaly výkonem tří řeckých evropských zatýkacích rozkazů týkajících se švédského státního příslušníka, belgické orgány obdržely nový evropský zatýkací rozkaz vydaný kyperskými orgány, který se týkal téže osoby. Kvůli této nové žádosti byly orgány nuceny pozastavit výkon řeckých evropských zatýkacích rozkazů (které již byly povoleny belgickým odvolacím soudem).

Belgický federální státní zástupce požádal Eurojust o radu v otázce, kterému členskému státu by měla být osoba předána. Belgické zastoupení se radilo jak s řeckým, tak s kyperským zastoupením, aby získalo informace o právních možnostech, např. o možnosti předání osoby jinému členskému státu během vyšetřování, trestního stíhání či výkonu trestů. Belgické zastoupení rovněž konzultovalo zúčastněné členské státy v otázce stanovisek zúčastněných vnitrostátních orgánů.

S ohledem na obdržené informace belgické zastoupení doporučilo předat danou osobu Řecku. Belgické orgány s tímto doporučením souhlasily. Po přijetí doplňujícího čtvrtého řeckého evropského zatýkacího rozkazu byla dotčená osoba předána Řecku, které obratem zaručilo výkon kyperského evropského zatýkacího rozkazu. S pomocí Eurojustu byly tři zúčastněné státy schopny rychle a účinně koordinovat výkon žádostí.

Členský stát nemusí být schopen toto tvrzení potvrdit kvůli odlišným vnitrostátním normám pro ověřování totožnosti osoby, což vede k nepřesnému zaznamenání jejích osobních údajů.

Evropské zatýkácí rozkazy

V roce 2012 bylo v Eurojustu zaevidováno 259 případů týkajících se vykonání evropských zatýkáčích rozkazů, což představovalo 16,8 % všech registrovaných případů. Převážná většina z nich (252) se týkala usnadnění výkonu evropských zatýkáčích rozkazů. Stejně jako v předchozích letech podalo největší počet žádostí polské zastoupení, po němž následovalo zastoupení belgické a švédské.

Největší počet žádostí obdrželo španělské zastoupení, po němž následovalo zastoupení německé a polské.

Kolegium se rovněž zabývalo dvěma obecnějšími otázkami, které souvisely s uplatněním evropského zatýkáčích rozkazu. První otázka se týkala shromažďování informací o tom, zda orgán členského státu, který nemá pravomoc vydávat vnitrostátní zatýkáčích rozkazy, má pravomoc vydávat zatýkáčích rozkazy evropské, a zda orgány/soudy v členských státech odmítly evropský zatýkáčích rozkaz vykonat proto, že orgán, který jej vydal, nemá pravomoc vydávat vnitrostátní zatýkáčích rozkazy.

Druhá otázka souvisela s tím, zda od zavedení systému evropských zatýkáčích rozkazů nějaký členský stát odmítl předat určitou osobu, protože orgány vykonávajícího členského státu nepovažují ministerstvo spravedlnosti vydávajícího státu za „justiční orgán“ podle čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV o evropském zatýkáčích rozkazu (rámcové rozhodnutí o evropském zatýkáčích rozkazu).

Případy týkající se vícenásobných žádostí o evropský zatýkáčích rozkaz

Podle čl. 16 odst. 2 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáčích rozkazu může vykonávající justiční orgán při rozhodování o tom, který evropský zatýkáčích rozkaz vydaný na tutéž osobu dvěma nebo více členskými státy bude vykonán, požádat o stanovisko Eurojust. Počet případů, kdy byl Eurojust formálně požádán o poradenství, vzrostl na šest v roce 2012 oproti čtyřem případům v roce 2011. Na koordinačních schůzkách jsou pravidelně vyžadovány a poskytovány odborné znalosti Eurojustu v této oblasti, ať získané prostřednictvím jednání, nebo přímým kontaktem s dotčenými orgány.

Ve všech šesti výše uvedených případech Eurojust pomohl při dosažení shody zúčastněných členských států na tom, který evropský zatýkáčích rozkaz má být upřednostněn, včetně případných ujednání o následném předání a dočasném předání hledané osoby. Členské státy se doporučením Eurojustu řídily ve všech šesti případech. Byly uplatněny *Guidelines for internal proceedings on the provision of Eurojust's opinion in case of competing European Arrest Warrants (Pokyny pro interní postupy při vydávání stanovisek Eurojustu v případech konkurenčních evropských zatýkáčích rozkazů)*, které byly přijaty v červnu 2011. V jednom případě bylo na koordinační schůzce dosaženo dohody v otázce, co má být prioritou, a vnitrostátní soud rozhodl v dané věci podle doporučení Eurojustu a v rozsudku citoval dohodu, jíž bylo na koordinační schůzce v Eurojustu dosaženo.

Případy týkající se nedodržení lhůt

Pokud členský stát za výjimečných okolností nemůže dodržet lhůty stanovené v článku 17 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáčích rozkazu, informuje o tom Eurojust a uvede důvody prodlení. V roce 2012 bylo v Eurojustu zaevidováno 94 případů nedodržení lhůt. Dva z nich vyžadovaly další kroky. Stejně jako v předchozích letech oznámilo největší počet nedodržení lhůt Irsko. Další případy zmínila Česká republika, Bulharsko, Slovinsko a Španělsko. Jak bylo zaznamenáno v předchozích letech, statistiky EU uvádějí, že dochází k většímu počtu nedodržení lhůt, než kolik jich Eurojust ve skutečnosti zaregistruje.

Jeden případ, který se týkal výkladu čl. 28 odst. 2 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáčích rozkazu, byl podnětem k rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 28. června 2012 (C-192/12). Finský státní zástupce zabývající se řízením o evropském zatýkáčích rozkazu požádal prostřednictvím Eurojustu Spojené království o informace o tom, jak urychlit postup v případě, že bude od Spojeného království požadován souhlas s předáním vyžádané osoby z Finska do Francie. Účelem zapojení Eurojustu bylo předejít možnému nedodržení lhůty podle článku 17 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáčích rozkazu ze strany Finska. Eurojust byl schopen včas poskytnout nezbytnou pomoc.

Hlavními důvody prodlení při výkonu evropských zatýkáčích rozkazů byla zdlouhavá odvolací řízení, žádosti o dodatečné informace, uprchnutí vyžádaných osob během propuštění na kauci a velký počet evropských zatýkáčích rozkazů.

Záležitosti vymezené při praktickém uplatňování evropského zatýkacího rozkazu

Eurojust nadále hrál důležitou roli při usnadňování přenosu informací, objasňování právních požadavků vydávajících i vykonávajících orgánů a obecně při urychlení výkonu evropských zatýkacích rozkazů. V naléhavých případech se pomoc Eurojustu ukázala jako obzvláště důležitá. V jednom takovém případě byla pomoc rychle poskytnuta v rámci plenárního zasedání kolegia, v jiném dokázal Eurojust poskytnout radu a pokyny prostřednictvím stálé koordinace, což vedlo k včasnému předání dané osoby.

Dne 16. října 2012 vstoupily v platnost postupy předání na základě severského zatýkacího rozkazu mezi severskými zeměmi (Dánsko, Finsko, Island, Norsko a Švédsko), což znamená, že při postupech předávání mezi Finskem, Dánskem a Švédskem bude používán spíše severský zatýkací rozkaz než rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu. Dosud nebyly hlášeny žádné zkušenosti.

Odborníci při vykonávání evropských zatýkacích rozkazů stále čelí praktickým a právním problémům. Eurojust v rámci svých činností souvisejících s případy identifikoval tyto problémy:

- ▶ nízká kvalita překladu evropského zatýkacího rozkazu,
- ▶ prodlení kvůli nedostatečným či neodpovídajícím informacím v evropském zatýkacím rozkazu týkající se: i) popisu skutečností včetně souvislostí nutných k prokázání spojení mezi hledanou osobou a trestným činem; ii) trestných činů; iii) uloženého či předpokládaného trestu za všechny či některé trestné činy nebo iv) souhrnu trestů do konečného trestu po výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného pro výkon několika trestů,
- ▶ pomalá komunikace mezi příslušnými orgány,
- ▶ prodlení spojená s postupy povolení k průvozu, jelikož členské státy mají pro tyto postupy odlišná procesní pravidla a lhůty,
- ▶ případy, kdy byly prostřednictvím Eurojustu ve velmi krátké lhůtě před projednáním evropského zatýkacího rozkazu vyžádán originál nebo ověřená kopie přeloženého evropského zatýkacího rozkazu,
- ▶ prodlení v případech, kdy jsou vyžadovány záruky spojené s předáním vlastních státních přísluš-

níků a příslušný orgán, který má záruky vydat (ministerstvo spravedlnosti), je jiný než příslušný orgán (státní zastupitelství), který vydává evropské zatýkací rozkazy a poskytuje k nim doplňující informace,

- ▶ prodlení při poskytování informací podle čl. 26 odst. 2 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu vykonávajícími justičními orgány, což zahrnuje riziko, že vyžádaná osoba bude zadržena až po uplynutí lhůt stanovených v použitelných právních předpisech vydávajícího členského státu,
- ▶ právní otázky spojené s tím, zda je ministerstvo spravedlnosti považováno za justiční orgán podle čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu, a tudíž za orgán příslušný k vydávání evropských zatýkacích rozkazů,
- ▶ otázky proporcionality ve vykonávajícím členském státě, které jsou spjaté s povinným trestním stíháním ve vydávajícím členském státě, což je podnětem k nadměrnému vydávání evropských zatýkacích rozkazů, rostoucí obtíže v případech, kdy není splněn požadavek oboustranné trestnosti (čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu),
- ▶ náklady vzniklé při předávání,
- ▶ prodlení při obdržení souhlasu k trestnímu stíhání za dodatečné trestné činy (zásada speciality, článek 27 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu),
- ▶ odlišné přístupy k trestům vyneseným v nepřítomnosti a právo na obnovu řízení, jelikož ne všechny členské státy provedly rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV, kterým se mění rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu v souvislosti s právem na obnovu řízení, což může vyústit v odmítnutí vykonat evropský zatýkací rozkaz,
- ▶ využívání odlišných komunikačních kanálů pro doručení evropského zatýkacího rozkazu (SIRENE – Úřadu pro žádosti o doplňující informace k vnitrostátnímu záznamu, Interpolu, styčných soudců, Evropské soudní sítě a Eurojustu), a to bez informace o tom, že je evropský zatýkací rozkaz posílán konkrétním komunikačním kanálem,
- ▶ případy, kdy osoba, jejíž předání bylo nařízeno, byla propuštěna na kauci, ale nedostavila se podle příkazu,

- ▶ vícenásobné evropské zatýkácí rozkazy vydané různými justičními orgány v témže členském státě vytvářejí nejistotu ohledně toho, který evropský zatýkácí rozkaz je základem pro předání.

Příkazy k zajištění

Ačkoli bylo rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii (rámcové rozhodnutí z roku 2003) provedeno ve většině členských států, dosud není rozsáhleji uplatňováno. V důsledku toho se justiční orgány, které příkazy k zajištění využívají a uznávají mimo jiné přidanou hodnotu krátkých lhůt, které jsou v nich stanoveny, občas dostávají do střetu se svými protějšky v jiných členských státech, které tento nástroj neznají nebo jej neumějí používat. Takové státy místo toho spoléhají na tradiční dožádání v souladu s úmluvou z roku 1959 a úmluvou o vzájemné právní pomoci, jakož i na Úmluvu Rady Evropy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z roku 1990, což může zahrnovat žádosti o identifikaci, zajištění a konfiskaci majetku.

Činnost Eurojustu v roce 2012 v souvislosti s případy dokládá, že tato situace podle všeho přetrvává v důsledku: i) omezené oblasti působnosti rámcového rozhodnutí z roku 2003 (neumožňuje zahrnout identifikaci, zajištění a konfiskaci majetku do jedné žádosti); ii) obtíží při využívání příkazu k zajištění v případě, že důkazní prostředek, jenž má být zajištěn, je vydávajícím orgánům v okamžiku přípravy žádosti neznámý a vyjde najevo v pozdější fázi vyšetřování; a iii) obecného přesvědčení, že rámcové rozhodnutí z roku 2003 zahrnuje dodatečné zatěžující formality.

Příležitostně může další obtíže působit specifické vnitrostátní rozdělení jurisdikce v některých členských státech, a to v případech, kdy se příkazy k zajištění týkají majetku nacházejícího se v různých vnitrostátních jurisdikcích.

Obtíže občas vyvstávají také v důsledku neexistence vnitrostátního centrálního rejstříku / vnitrostátní centrální databáze probíhajících řízení v případech samostatných či nesouvisejících příkazů k zajištění téhož majetku.

Skutečnost, že rámcové rozhodnutí z roku 2003 není jednotně prováděno a uplatňováno, zhoršuje situaci, kdy zajištění (a konfiskace) majetku v rané fázi vyšetřování či stíhání závažné přeshraniční trestné činnosti dosud nezvažují všechny členské státy.

Tuto situaci dokládá poměrně nízký počet žádostí o usnadnění výkonu příkazů k zajištění, které Eurojust obdržel.

Eurojust v souvislosti s případy vymezil tyto osvědčené postupy: i) do počáteční žádosti o zajištění se začlení žádost o včasný prodej zajištěného majetku před konfiskací (pokud tento majetek podléhá rychlé zkáze, ztrácí časem hodnotu nebo s ním souvisejí vysoké náklady na správu); ii) včas se zváží správa finančních prostředků, o nichž dosud nebylo s konečnou platností rozhodnuto; a iii) vnitrostátním orgánům se připomenou jejich povinnosti ohledně podávání zpráv podle rámcového rozhodnutí z roku 2003. V jednom případě zabezpečila pomoc Eurojustu výkon příkazů k zajištění v jednom členském státě v ten samý den, kdy byla v jiném členském státě provedena řada zatčení a prohlídek.

V roce 2012 se kolegium zabývalo obecnou otázkou související s příkazy k zajištění, shromažďováním informací o vnitrostátních právních předpisech v souvislosti s možností zabavení majetku, který má být použit v občanskoprávním řízení, a otázkou, zda by bylo možné použít rámcové rozhodnutí z roku 2003. Eurojust se také prostřednictvím kontaktního místa úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti zapojil do nedávných diskusí o platformě těchto úřadů a jako pozorovatel také do pátého kola vzájemných hodnocení zaměřených na finanční trestnou činnost a její vyšetřování.

Konfiskace a vyhledávání majetku z trestné činnosti

Rámcové rozhodnutí 2006/783/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci a rámcové rozhodnutí 2005/212/SVV o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti nebyla dosud plně provedena všemi členskými státy, a tudíž panuje nejistota ohledně společného základu pro konfiskaci a uznávání příkazů ke konfiskaci. Právní předpisy v oblasti konfiskace se v jednotlivých členských státech stále výrazně liší, stejně jako specifické koncepce, např. rozšířená konfiskace, konfiskace nezaložená na odsuzujícím rozsudku a konfiskace založená na hodnotě.

Činnost Eurojustu v souvislosti s případy, které se týkají konfiskace a vyhledávání majetku, je stále omezená a dokládá, že určité postupy jsou i nadále zdoluhavé. Úloha Eurojustu v takových případech spočívá především v usnadňování a mediaci. Eurojust pomáhá při objasňování právních požadavků v různých

ných jurisdikcích a usnadňuje předávání žádostí. Několik úspěšných případů v roce 2012 ukázalo, jak je pomoc Eurojustu důležitá. V jednom případě zabezpečil jeden členský stát dvě odsouzení, a to pouze díky tomu, že od Eurojustu obdržel informace. Jeho daňovým orgánům se podařilo vyhledat 295 500 EUR a usvědčeným osobám bylo nařízeno, aby daňovým orgánům uhradily celkovou částku ve výši přibližně 900 000 EUR. V jiném případě bylo v důsledku pomoci Eurojustu v jednom členském státě zkonfiskováno deset luxusních bytů.

Pokud jde o specifickou otázku správy zajištěného majetku, Eurojust usnadnil výměnu odborných stanovisek daňových orgánů ve dvou členských státech v případě, v němž šlo o zajištěný majetek v hodnotě 110 000 EUR. V případě konfiskace nezaložené na odsuzujícím rozsudku byl na základě pomoci Eurojustu vydán příkaz ke konfiskaci majetku v hodnotě 580 000 EUR.

Opakovaně dochází k obtížím, pokud jde o spojitost nutnou k prokázání, že majetek patří podezřelé osobě (výjimkou jsou případy rozšířené konfiskace, kdy je důkazní břemeno menší), a nadměrnou délkou řízení týkajícího se prodeje zkonfiskovaného majetku, což je zhoršeno účastí správních orgánů a byrokracií, která je vnímána jako zbytečná. Činnost Eurojustu v souvislosti s případy ukazuje, že proces konfiskace lze urychlit souhlasem podezřelé osoby (v jurisdikcích, které umožňují dohodu o vině a trestu) a včasným prodejem určitých typů zajištěného majetku před konfiskací.

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti v Evropské unii, který je v současnosti předmětem diskusí, se snaží harmonizovat definice určitých oblastí závažné trestné činnosti a také částečně nahradit rámcové rozhodnutí o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti z roku 2005. Stanovisko Eurojustu k návrhu tohoto ná-

stroje bylo v roce 2012 předloženo Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (výbor LIBE) Evropského parlamentu (viz rovněž oddíl 2.1). Eurojust nadále poskytoval podporu prostřednictvím Camdenské sítě úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti (sít' CARIN), které se účastní jako pozorovatel.

Sledované zásilky

Sledované zásilky jsou považovány za užitečný vyšetřovací nástroj, zejména v případech obchodování s drogami. Rozhodnutí o Eurojustu stanoví, že národním členům může být udělena pravomoc schvalovat a koordinovat sledované zásilky. Dosud byla tato pravomoc udělena pouze omezenému počtu národních členů.

V roce 2012 Eurojust nadále pomáhal při identifikaci příslušného orgánu a/nebo při řešení obtíží, které souvisely s prodlením při získání povolení, překladem dožadání a překonáním procesních těžkostí, nebo poskytoval pomoc formou koordinačních schůzek, které usnadňovaly zřízení takových vyšetřovacích nástrojů ve složitých případech. Eurojust byl také nápomocen při prevenci otázky *ne bis in idem* (týkající se zákazu dvojího postihu), a to zpravidla v naléhavých případech.

Byly zaznamenány obtíže způsobené: i) rozdíly v hmotněprávních a procesních požadavcích na povolení sledovaných zásilek; ii) časovým tlakem při zřizování a provedení sledovaných zásilek a iii) identifikací příslušného vnitrostátního orgánu pro soudní schválení sledovaných zásilek, což je ještě složitější v případech, kdy je nutné schválení také k transitu přes jiný členský stát než stát, který je do případu přímo zapojen. Schválení sledovaných zásilek jakožto zvláštního vyšetřovacího nástroje se v některých členských státech provádí na justiční úrovni, zatímco v jiných spadá do pravomoci policie.

1.3 Přehled činnosti Eurojustu v prioritních oblastech boje proti trestné činnosti

Terorismus

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	32	27
Počet koordinačních schůzek	3	1

V případech terorismu, jimiž se Eurojust zabýval, bylo nejčastěji zmiňovaným trestným činem členství v teroristické organizaci. Případy postoupené Eurojustu v roce 2012 podle všeho nesouvisely s ojedinělou kategorií trestné činnosti, ale vyznačovaly se širokou různorodostí forem trestné činnosti, včetně trestných činů ohrožujících život, zdraví nebo osobní svobodu.

Na základě vstupních informací a doporučení národních zpravodajů Eurojustu pro otázky terorismu vyvinul Eurojust koncepci a obsah zprávy o odsouzeních za teroristické trestné činy, která poskytuje přehled justičního vývoje souvisejícího s terorismem v členských státech, jakož i právní analýzy vybraných případů. Zvláštní pozornost byla věnována určitým aspektům analýz a pro příští vydání zprávy byly naplánovány dodatečné oblasti, na které bude třeba se zaměřit. Zpráva o odsouzeních za teroristické trestné činy vychází z informací sdílených s Eurojustem, které vyplývají z uplatňování rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. září 2005, jakož i z otevřených zdrojů. V roce 2012 byly zveřejněny tři zprávy o odsouzeních za teroristické trestné činy.

Eurojust přispěl ke zprávě Europolu o situaci a vývojových trendech v oblasti terorismu (zpráva TE-SAT) a poskytl kvantitativní a kvalitativní analýzu soudních rozhodnutí souvisejících s terorismem a přehled změn v právních předpisech členských států týkajících se terorismu.

V rámci nezávislé iniciativy s názvem World Justice Project (Projekt světové justice) zaměřené na posílení právního státu na celém světě Eurojust připravil článek s názvem *Strengthening Inter-State Cooperation – the Eurojust Experience (Posílení mezinárodní spolupráce – zkušenosti Eurojustu)*, který byl v lednu 2012 zveřejněn v publikaci *Counter-Terrorism: International Law and Practice (Boj proti terorismu: mezinárodní právo a praxe)*. Článek obsahuje doporučení, jak by měla být prováděna justiční spolupráce,

aby se zaručily národní a regionální bezpečnostní požadavky a zároveň byl respektován právní stát.

Dne 20. června Eurojust uspořádal výroční strategické setkání k otázkám terorismu. Setkání se zaměřilo na jev osamělého jednotlivce zapojeného do teroristické činnosti („vlka samotáře“) a na sociální sítě v kontextu terorismu. Odborníci se na setkání podělili o výsledky dotazníku na toto téma a představili a prodiskutovali relevantní příklady z několika členských států a Norska.

Ve dnech 11. a 12. prosince se na odborném workshopu organizovaném společně Eurojustem a Europolem sešli odborníci z Indie a Evropské unie zabývající se bojem proti terorismu. Cílem workshopu byla podpora justiční spolupráce definováním společných zájmů a úvahami o standardech spolupráce. Otázkám justiční spolupráce a společným případům boje proti terorismu byl věnován celý den. Ve snaze shromáždit relevantní informace z oblasti justice ještě před začátkem debat Eurojust rozeslal orgánům zabývajícím se bojem proti terorismu v členských státech dotazník s otázkami k tomuto tématu.

Obchodování s drogami

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	263	242
Počet koordinačních schůzek	59	50
Počet společných vyšetřovacích týmů	13	7

Analýza této formy trestné činnosti potvrzuje, že zločinné spolčení a praní peněz velmi často souvisí s případy obchodování s drogami postoupenými Eurojustu. Mezi členské státy, které Eurojust nejvíce žádaly o justiční spolupráci v souvislosti s touto formou trestné činnosti, patřily Švédsko, Francie a Itálie, zatímco Nizozemsko, Španělsko a Belgie byly státy, jimž byl určen největší počet žádostí.

V lednu Eurojust zveřejnil závěrečnou zprávu o svém strategickém projektu s názvem *Enhancing the work of Eurojust in drug trafficking cases (Posílení činnosti Eurojustu v souvislosti s případy obchodování s drogami)*, která poukazuje na složitost činností nutných

Dne 22. července 2011 usmrtil osamělý jedinec pomocí bombového útoku a střelby do lidí v Norsku 77 osob. Bylo zahájeno vyšetřování prvního významného teroristického útoku v Evropě spáchaného jedinou osobou a čtvrtého největšího teroristického útoku v Evropě od druhé světové války.

V souvislosti s několika aspekty tohoto případu poskytl Eurojust cennou pomoc během vyšetřování i ve fázi soudního řízení. Díky zapojení norského styčného státního zástupce v Eurojustu a lotyšského národního zastoupení a národního zastoupení Spojeného království byly rychle získány bankovní informace z Lotyšska a Antiguy a Barbudy. Polské národní zastoupení provedlo šetření ohledně dožádání o vyslechnutí svědka. Španělské národní zastoupení a zastoupení Spojeného království ochotně sdílela své zkušenosti s řešením takových rozsáhlých teroristických případů. Přímý kontakt mezi francouzským zastoupením a norským styčným státním zástupcem přispěl k účinnému vykonání dvou dožádání určitých Francii, která se týkala identifikace, místa pobytu a výsledku svědka. Styčný státní zástupce pro USA poskytl pomoc při vyřízení naléhavé žádosti o výslech svědka prostřednictvím videokonference v USA během soudního řízení.

Pomoc poskytnutá Eurojustem byla cennou složkou mezinárodní spolupráce v tomto případě. Pomoc sestávala ze soustavného usnadňování žádostí o vzájemnou právní pomoc a umožnila přímé osobní kontakty mezi členskými státy a třetími státy prostřednictvím národních zastoupení a styčných státních zástupců v Eurojustu. Snahy Eurojustu přispěly k účinné, efektivní a časově úsporné justiční spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními orgány.

Soudní proces se konal v Norsku od dubna do června 2012. Dne 24. srpna 2012 byl obviněný shledán vinným a odsouzen k nejvyššímu trestu odnětí svobody v Norsku, tedy k ochranné vazbě na dobu 21 let s minimálním výkonem trestu po dobu 10 let.

ke koordinaci vysoce závažných případů týkajících se obchodování s drogami. Předběžná zjištění tohoto projektu byla předmětem diskusí na strategickém semináři, který se konal v říjnu 2011 v Krakově. Závěrečná zpráva se zabývá různými obtížemi v souvislosti s výměnou informací a koordinací, střety jurisdikcí, výkonem žádostí o vzájemnou právní pomoc a evropských zatýkacích rozkazů, společnými vyšetřovacími týmy, sledovanými zásilkami, vyhledáváním majetku z trestné činnosti a vztahy se třetími státy. Hlavní doporučení pro akce v rámci boje proti obchodování s drogami, která vyplývají ze zprávy, byla v červnu předložena Stálému výboru EU pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI). Na základě této analýzy Eurojust formuloval akční plán pro roky 2012–2013, který obsahuje doporučení ohledně zlepšení jeho činnosti v souvislosti s případy ve spolupráci s vnitrostátními orgány.

V kontextu evropské multidisciplinární platformy pro boj proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti (European Multidisciplinary Platform Against Crime Threats, EMPACT) se Eurojust mimo jiné zúčastnil čtyř projektů týkajících se obchodování s drogami se zvláštním důrazem na syntetické drogy, obchodní aktivity organizovaných zločineckých skupin v západní Africe, na obchod proudící přes země západního Balkánu a pašování drog v přepravních kontejnerech.

Zástupci Eurojustu přispěli k přípravné studii pro posouzení dopadu nového právního nástroje, který nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV o nedovoleném obchodu s drogami.

Eurojust byl zastoupen na *druhé evropské konferenci o ukazatelích snižování nabídky drog* pořádané Evropským monitorovacím centrem pro drogy a dro-

govou závislost (EMCDDA), která se konala v listopadu v Lisabonu. Na konci roku 2012 byla zahájena formální jednání o memorandu o porozumění mezi Eurojustem a centrem EMCDDA.

V rámci spolupráce se zeměmi Latinské Ameriky se Eurojust zúčastnil semináře na vysoké úrovni, který pořádalo Evropsko-latinskoamerické parlamentní shromáždění a jehož tématem byl *Boj proti obchodování s drogami a organizované trestné činnosti v Evropě a v Latinské Americe*. Seminář se konal v únoru v Mexiku. Kromě toho byly prozkoumány možnosti spolupráce se Sítí státních zástupců proti organizované trestné činnosti ve Střední Americe (REFCO), což je iniciativa Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC).

Plodná byla také spolupráce s Ibero-americkou sítí pro mezinárodní právní spolupráci (IberRed).

Obchodování s lidmi

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	60	79
Počet koordinačních schůzek	20	24
Počet společných vyšetřovacích týmů	6	6

Analýza této formy trestné činnosti ukazuje, že přibližně polovina případů se zabývala obchodováním s lidmi jako samostatným trestným činem. S případy obchodování s lidmi, které byly postoupeny Eurojustu, často souviselo členství ve zločinném spolčení, po něm následovalo nedovolené přistěhovalectví. Členské státy, které se nejvíce podílejí na boji proti této formě trestné činnosti prostřednictvím zahájení případů v Eurojustu,

Organizovaná zločinecká skupina z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie zřídila několik distribučních sítí pro obchodování s drogami v Rakousku, Německu, Belgii a Nizozemsku. Z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie se do Belgie a Nizozemska převáželo velké množství heroinu. Jakmile se drogy dostaly do západní Evropy, heroin byl distribuován v objemech až do 5 kg do Frankfurtu a Vídně. Podle všeho mohly existovat i přímé kontakty ve Spojeném království, Švédsku, Dánsku, Francii a Švýcarsku.

Díky policejní spolupráci Rakouska a Německa a intenzivnímu vyšetřování bylo v obou zemích zabaveno velké množství heroinu. Bylo zatčeno několik méně významných členů organizované zločinecké skupiny, ti však byli do 2-3 dnů nahrazeni. Aby posílily společné úsilí v boji proti této organizované zločinecké skupině, strany se dohodly, že by Eurojust měl koordinovat vyšetřování v členských státech a prosazovat zahájení vyšetřování a trestního stíhání v Bývalé jugoslávské republice Makedonii.

V době, kdy se Eurojust zapojil do vyšetřování, ani Nizozemsko, ani Bývalá jugoslávská republika Makedonie dosud nezahájily vnitrostátní trestní řízení. Jelikož Bývalá jugoslávská republika Makedonie nepovoluje vydání vlastních státních příslušníků a vzhledem k tomu, že většina podezřelých osob tam měla pobyt, uspořádal Eurojust dvě koordinační schůzky, aby podpořil makedonskou účast a urychlil vyšetřování. V důsledku první koordinační schůzky, která se konala v Eurojustu, zahájila Bývalá jugoslávská republika Makedonie trestní řízení. Díky koordinovanému vyšetřování byli hlavní podezřelé osoby a další pachatelé zatčeni a usvědčeni.

Organizovaná zločinecká skupina následně přebudovala svoji síť a v Eurojustu se konala třetí koordinační schůzka, jejímž hlavním tématem bylo posílení spolupráce. Zveřejnění informací a plnému zapojení potenciálních partnerů bránilo několik právních problémů způsobených odlišnostmi mezi právními systémy zúčastněných zemí. Tato třetí koordinační schůzka poskytla prostor pro podrobnou debatu o tom, jak překonat právní problémy a vymezit možná řešení, která by kombinovala využití různých justičních nástrojů. Poté, co jednotlivé státy provedly konzultace a na vnitrostátní úrovni se dohodly na navržených opatřeních, která měla být přijata, byl na základě čtvrté koordinační schůzky v Eurojustu zřízen společný vyšetřovací tým Rakouska, Německa, Nizozemska a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Tento společný vyšetřovací tým je v současnosti aktivní a finančně jej podporuje projekt Eurojustu pro financování společných vyšetřovacích týmů.

jsou Německo a Spojené království, zatímco Rumunsko, Bulharsko a Nizozemsko jsou státy, jimž je určen největší počet žádostí o spolupráci.

Společné prohlášení agentur působících v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí z roku 2011 usilovalo o to, aby se k problematice obchodování s lidmi přistupovalo koordinovaně, soudržně a komplexně. V reakci na toto prohlášení se Eurojust zavázal zesílit ve spolupráci s dalšími agenturami úsilí o pomoc členským státům při vyšetřování a trestním stíhání případů obchodování s lidmi a při koordinaci přeshraničních postupů.

V návaznosti na toto společné prohlášení a v souladu se Strategií EU pro vymýcení obchodu s lidmi na období 2012–2016 Eurojust zahájil strategický projekt s názvem *Eurojust's Action against Trafficking in Human Beings (Opatření Eurojustu proti obchodování s lidmi)*, který má posílit a zlepšit spolupráci vnitrostátních justičních orgánů při boji proti obchodování s lidmi; zlepšit účinné využívání stávajících právních nástrojů; zvýšit úsilí při stíhání těchto trestných činů na vnitrostátní úrovni a posílit účast Eurojustu v případech boje proti obchodování s lidmi. Projekt byl založen na i) analýze odpovědí na dotazník, který byl rozeslán všem členským státům a Chorvatsku a Norsku; ii) analýze konkrétních případů obchodování s lidmi, jimiž se Eurojust zabýval v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2011; a iii) závěrech, které vyplynuly ze strategického setkání na téma obchodování s lidmi, které se konalo v Eurojustu v dubnu 2012. Na základě výsledků projektu byly vypracovány *závěrečná zpráva a akční plán pro období 2012–2016*, které byly předloženy v rámci Evropského dne proti obchodování s lidmi v Bruselu dne 18. října 2012.

Poskytnutím zkušeností a odborných znalostí Eurojust podpořil činnosti v rámci odborné přípravy, které organizovala agentura Frontex a Evropská policejní akademie (CEPOL). Eurojust navázal kontakty s Neformální skupinou OSN pro boj proti obchodování s lidmi a s Platformou pro boj proti obchodování s lidmi, zřízenou Mezinárodním sdružením státních zástupců (International Association of Prosecutors, IAP).

Eurojust se podílel na projektu platformy EMPACT, který se zaměřil na boj proti obchodování s lidmi, a také se zúčastnil projektu s názvem *The introduction of the requirements for establishing JITs to fight THB in South Eastern Europe (Zavedení požadavků na zřizování společných vyšetřovacích týmů za účelem boje proti obchodování s lidmi v jihovýchodní Evropě)*, který vedlo Bulharsko a Slovinsko a který se soustředil jak na justiční spolupráci a koordinaci, tak na ochranu obětí.

Francie začala jednat v případě boje proti obchodování s lidmi, při němž docházelo k pohlavnímu vykořisťování bulharských státních příslušníků. Členové organizované zločinecké skupiny získávali v Bulharsku oběti za účelem nucené prostituce v několika evropských zemích.

Francouzské orgány požádaly Eurojust o podporu při identifikaci možných souběžných řízení v Belgii a usnadnění tvorby společného vyšetřovacího týmu. Na základě koordinační schůzky v Eurojustu zahájily belgické orgány předběžné vyšetřování, které se soustředilo na dvě podezřelé osoby figurující ve francouzském řízení.

Byl zřízen společný vyšetřovací tým, do kterého se zapojily Francie, Bulharsko, Eurojust a Europol a který měl usnadnit výměnu informací a důkazů. Společný vyšetřovací tým obdržel finanční podporu z projektu Eurojustu pro financování společných vyšetřovacích týmů. Vyšetřování se soustředila jak na stránku trestné činnosti, která se týkala obchodování s lidmi, tak na finanční toky, které z této činnosti vyplývaly. V tomto ohledu byla obzvláště přínosná analýza Eurojustu zaměřená na finanční transakce prováděné prostřednictvím převodů přes Western Union, jelikož identifikovala nezákonné zisky zasílané z Francie hlavním podezřelým, kteří měli pobyt v Bulharsku.

Po důkladném vyšetřování ze strany společného vyšetřovacího týmu zahájila Francie společnou akci. Vzhledem k vysoké úrovni mobility organizované zločinecké skupiny se na společné akci podílely také belgické a polské orgány. V Eurojustu bylo zřízeno koordinační centrum, do něhož se zapojila zúčastněná národní zastoupení v Eurojustu, oddělení pro analýzu případů a Europol, čímž bylo zaručeno rozhodování a výměna informací v reálném čase. Koordinační centrum během společné akce také usnadnilo vydání 4 evropských zatýkacích rozkazů a zajistilo analýzu a křížovou kontrolu informací, čímž byl identifikován souvislosti s jinými vyšetřováními vedenými v Evropské unii. Během 13 prohlídek byly zajištěny důkazní materiály a zabaveny mobilní telefony, bylo vykonáno 6 evropských zatýkacích rozkazů a zatčeno 9 osob.

Nejčastěji v roce 2012 docházelo k případům podvodného jednání (86 případů) a podvodům s DPH (58 případů). Analýza této formy trestné činnosti ukazuje, že většina případů (256) se zabývala podvodem jako samostatným trestným činem. V případech, kdy podvod nebyl samostatným trestným činem, s ním však nejčastěji souvisela organizovaná trestná činnost, padělání dokladů a praní peněz. Mezi nejaktivnější členské státy, které zahajují případy týkající se této formy trestné činnosti, patří Rakousko, Česká republika a Maďarsko, zatímco Spojené království, Španělsko a Německo jsou státy, jimž je určen největší počet žádostí.

Justiční orgány Švédska požádaly švédské zastoupení v Eurojustu o uspořádání koordinační schůzky, aby bylo možné diskutovat o řadě právních otázek týkajících se vyšetřování složitějšího případu nelegálního prodeje akcií po telefonu, známého jako vysoce výnosný investiční podvod (boiler room fraud). Vazby případu vedly do Finska, na Island, Kypr a do Spojeného království. Ve Švédsku bylo identifikováno 19 obětí, které byly podvodem připraveny celkem o 800 000 EUR.

Koordinační schůzka, která se konala v Eurojustu, měla tyto cíle: zprostředkovat výměnu informací o důkazech a zpravodajských informacích shromážděných v zúčastněných zemích, určit, která země může nejlépe vést stíhání, a rozhodnout o možnosti prodloužení dvoustranné dohody o společném vyšetřovacím týmu mezi Švédskem a Finskem. Na základě koordinační schůzky byla dvoustranná dohoda o společném vyšetřovacím týmu mezi Švédskem a Finskem prodloužena a k této dohodě přistoupilo i Spojené království, Kypr a Island. Eurojust proces změny dohody o společném vyšetřovacím týmu usnadnil a prostřednictvím projektu financování společných vyšetřovacích týmů poskytl nezbytné finanční prostředky EU. Na koordinační schůzce se všechny země dohodly, že se vedení vyšetřování a trestního stíhání tohoto případu podvodu ujme Švédsko, čímž se zabránilo střetu jurisdikcí.

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů*	382	218
(*Celkové údaje za rok 2012 nelze srovnávat s předchozími lety – vysvětlení viz níže)		
Počet koordinačních schůzek	33	58
Počet společných vyšetřovacích týmů	11	4

V roce 2012 Eurojust uplatnil nová kritéria na statistickou klasifikaci případů Eurojustu podle formy trestného činu. Tyto změny vysvětlují zjevný pokles v počtu případů týkajících se podvodů.

Eurojust se také zúčastnil setkání odborníků, které uspořádal Europol v rámci kontaktního místa Europolu pro případy podvodů uvnitř Společenství na bázi chybějícího obchodního článku (Missing Trader Intra Community Frauds, MTIC).

Korupce

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	30	26
Počet koordinačních schůzek	7	19
Počet společných vyšetřovacích týmů	3	1

Většina případů souvisela s praním peněz a podvody.

Eurojust se zabýval několika případy, které se týkaly veřejných zakázek, k jejichž financování byly použity prostředky EU, nebo nabídkových řízení.

Eurojust se zapojil do skupiny odborníků pro přezkum, která se zabývala zjištěními studie financované Komisí s názvem *Development of an EU Evaluation Mechanism in the area of Anti-Corruption with a particular focus on identifying and reducing the cost of corruption in Public Procurement involving EU Funds* (Vývoj mechanismu EU pro hodnocení v oblasti boje proti korupci s obzvláštním důrazem na identifikaci a snižování nákladů spojených s korupcí při zadávání veřejných zakázek, k jejichž financování se používají prostředky EU). Eurojust poskytl své odborné znalosti v oblasti vyšetřování a trestního stíhání.

Zástupci Eurojustu se v září 2012 zúčastnili televizní debaty, která se zabývala otázkami korupce, v pořadu televize Euronews. Při této příležitosti byla zdůrazněna úloha Eurojustu v rámci boje proti korupci,

stejně jako konkrétní návrhy, jak řešit problémy, jimž čelí státní zástupci při vyšetřování a stíhání korupce. O těchto problémech a návrzích Eurojustu se diskutovalo během debaty, která se konala v Eurojustu poté, co byl na poradním fóru generálních prokurátorů a nejvyšších státních zástupců členských států EU v roce 2011 přijat protikorupční balíček EU. Hlavním poselstvím bylo, že Eurojust je aktivně odhodlán bojovat proti korupci a že budoucí vývoj Eurojustu je s ohledem na SFEU koncipován tak, aby se zvýšila jeho účinnost a efektivita.

Zástupci finské společnosti vyrábějící obrněná vozidla byli podezřelí, že upláceli úředníky chorvatské vlády a další osoby s rozhodovacími pravomocemi. Finské orgány zahájily vyšetřování ve věci podezření na úplatkářství s přitěžujícími okolnostmi, a to poté, co zjistily, že se peněžní transakce související s tímto obchodem podobají jinému obchodu mezi toutéž společností a orgány Slovinska. Rakouská společnost působila v transakcích mezi oběma stranami jako zprostředkovatel a od výrobce vozidel přijímala platby. Finské orgány měly důvody domnívat se, že byl v rámci předběžných plateb souvisejících s tímto obchodem spáchán trestný čin úplatkářství.

S podporou Eurojustu byl zřízen společný vyšetřovací tým, který umožnil příslušným orgánům Finska, Rakouska a Chorvatska společně vést účinná vyšetřování v přípravném řízení. V rámci tohoto společného vyšetřovacího týmu byly vnitrostátní orgány rovněž schopny provést nezbytné výsledky, využívat donucovací prostředky či učinit jiné požadované vyšetřovací kroky. Eurojust uspořádal dvě koordinační schůzky, což účastníkům společného vyšetřovacího týmu umožnilo dohodnout se na návrhu operačního plánu, který měly všechny strany zastoupené v tomto týmu podepsat. Ukázalo se, že podpora Eurojustu je důležitá, neboť stranám podílejícím se na vyšetřování umožňuje účinně spolupracovat a dosáhnout vzájemné důvěry. V roce 2012 Eurojust pokračoval v usnadňování práce vnitrostátních orgánů na tomto případu.

Kyberkriminalita

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	42	24
Počet koordinačních schůzek	5	10
Počet společných vyšetřovacích týmů	2	2

Analýza této formy trestné činnosti potvrzuje, že s případy kyberkriminality postoupenými Eurojustu často souvisejí organizovaná trestná činnost, podvody a praní peněz. Značná část těchto případů se týkala phishingu nebo snímků s dětskou pornografií na internetu. Členské státy, které se nejvíce podílejí na boji proti této formě trestné činnosti jako žádající země, jsou Rumunsko, Belgie, Estonsko, Německo, Francie a Itálie, zatímco Itálie, Spojené království a Německo, následovány Španělskem a Nizozemskem, jsou státy, jimž je určen největší počet žádostí o justiční spolupráci. Ve vykazovaném období Eurojust hostil jedno koordinační centrum zaměřené na kyberkriminalitu.

Eurojust se opět zúčastnil evropské platformy pro varování před kyberkriminalitou včetně systému pro nahlašování internetové trestné činnosti (I-CROS) a podílel se také na činnosti kontaktního místa Europolu pro Cyborg.

V souladu se závěry Rady ohledně zřízení Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě (EC3), které zdůraznily, že je důležité zaručit, aby EC3 úzce spolupracovalo s Eurojustem, jmenovalo kolegium Eurojustu v prosinci 2012 zástupce kolegia do programové rady centra EC3. Během prvního setkání programové rady centra EC3 Eurojust navrhl, že bude fungovat jako kontaktní místo pro zúčastněné strany z oblasti justice a že prozkoumá všechny možné souvislosti mezi centrem EC3 a odbornou přípravou pro zástupce justice z členských států na téma kyberkriminality. Kolegium Eurojustu se rozhodlo zřídit v Eurojustu pracovní skupinu pro boj proti kyberkriminalitě a související trestné činnosti a vyslat jednoho ze svých zaměstnanců do centra EC3, aby se zaručilo pokrytí justičního rozměru.

Jelikož do oblasti působnosti Eurojustu spadá také spolupráce se třetími státy, uspořádal Eurojust workshop o kyberkriminalitě v rámci *workshopu o uplatňování dohod o vzájemné právní pomoci a vydávání stíhaných osob mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými*, který se konal ve dnech 25. a 26. října.

Od srpna 2010 využívala organizovaná zločinecká skupina padělané a zcizené kreditní karty k platbám za zboží nakoupené v německých internetových obchodech. Jednalo se převážně o vysoce kvalitní elektroniku, např. tablety, digitální kamery, televizory s plochou obrazovkou a mobilní telefony, jakož i značkové oblečení a hodinky. Zboží bylo zasíláno obchodníkům v Německu, kteří poté tyto zásilky předávali do severní Evropy (především do Estonska).

V Eurojustu se konaly dvě koordinační schůzky. Na prvním setkání v roce 2011 byla podepsána dohoda o společném vyšetřovacím týmu mezi Estonskem a Německem, aby bylo možné identifikovat podezřelé a rozbít organizovanou zločineckou skupinu. Členové společného vyšetřovacího týmu si rovněž vyměnili informace, aby se usnadnila trestní stíhání v obou zemích. Estonské justiční orgány potřebovaly od německých orgánů informace o predikativních trestných činech souvisejících s praním peněz, které byly spáchány v Německu. Kvůli rozdílům v trestním řádu připravily německé orgány informace pro účely německého řízení, což nevyhovovalo estonským právním požadavkům. V rámci společného vyšetřovacího týmu byly problémy vyřešeny a německé orgány urychleně vypracovaly dodatečnou dokumentaci, což estonským orgánům umožnilo splnit požadavky na důkazy stanovené v jejich trestním řádu.

V důsledku vyšetřování bylo v Německu v roce 2011 zabaveno zboží v odhadované hodnotě 250 000 EUR. Celková škoda, kterou pachatelé způsobili, dosáhla podle odhadů 3 milionů EUR. V rámci estonského soudního řízení bylo identifikováno 27 podezřelých a ti byli obžalováni z praní peněz.

V roce 2012 se v Eurojustu konala druhá koordinační schůzka, během níž orgány příslušných zemí uvedly, že vyšetřování odhalilo vazby na Rusko, Itálii, Spojené království, Rakousko a Litvu.

Praní peněz

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	144	122
Počet koordinačních schůzek	34	27
Počet společných vyšetřovacích týmů	8	4

Z analýzy vyplývá, že vysoký počet případů (64) se zabýval praním peněz jako samostatným trestným činem. Kategoriemi trestných činů, které s praním peněz nejčastěji souvisely v případech, kdy praní peněz podle všeho nebylo samostatným trestným činem, byly podvody, organizovaná trestná činnost a obchodování s drogami. Členské státy, které byly nejaktivnější při zahajování případů, byly Rakousko, Kypr a Spojené království. Členské státy, jimž byl určen největší počet žádostí, byly Itálie, Nizozemsko a Francie.

Eurojust se zúčastnil zasedání Finančního akčního výboru (FATF) a také setkání odborníků, které uspořádal Europol v rámci kontaktního místa pro Sustrans.

Orgány Španělska a Spojeného království vyšetřovaly složitý případ praní peněz. Nezákonné činnosti zahrnovaly dovoz, pořízování a distribuci kontrolovaných drog. Některé metody používané organizovanou zločineckou skupinou k praní více než 2 milionů EUR zahrnovaly podvody s hypotékami, podvodný prodej vozidel a pořízování majetku ve Španělsku i Spojeném království.

Vyšetřování mělo identifikovat investice organizované zločinecké skupiny ve Španělsku a zahájit zabavování majetku. Eurojust usnadnil výměnu informací mezi Španělskem a Spojeným královstvím a umožnil španělským orgánům identifikovat další majetek ve vlastnictví členů organizované zločinecké skupiny působící ve Španělsku. Analýza údajů provedená Europolem pomohla určit vztahy mezi členy a společníky organizované zločinecké skupiny. V návaznosti na dvě koordinační schůzky španělské orgány zatklý několik podezřelých osob a zabavily jejich majetek.

(Mobilní) organizované zločinecké skupiny

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	231	197
Počet koordinačních schůzek	43	56
Počet společných vyšetřovacích týmů	5	6

Z analýzy této formy trestné činnosti vyplývá, že vysoký počet případů (68) se zabýval organizovanou trestnou činností jako samostatným trestným činem. V případech, kdy se nejednalo o samostatný trestný čin, s organizovanou trestnou činností nejčastěji souviselo obchodování s drogami, poté podvody, trestné činy ohrožující život, zdraví nebo osobní svobodu a obchodování s lidmi. Členskými státy, které nejčastěji zaevidovaly případ spojený s organizovanou trestnou činností, byly Itálie, Rakousko a Bulharsko. Členskými státy, které byly nejčastěji žádány o spolupráci, byly Itálie, Belgie a Spojené království.

Organizované zločinecké skupiny jsou i nadále součástí činnosti Eurojustu v souvislosti s případy, a to nejen jako samostatné činy, ale také jako průřezová vlastnost, která jiným trestným činům dodává na závažnosti.

Aby byl zaručen soulad s prioritami EU, zavedlo rozhodnutí kolegia 2012–10 o operativních prioritách Eurojustu v letech 2012–2013 mobilní (přemísťující se) organizované zločinecké skupiny jako samostatnou kategorii organizované trestné činnosti. Tato kategorie odkazuje na přemísťující se zločinecké sítě působící v celé Evropské unii, které se obvykle specializují na oblasti trestné činnosti, jako jsou vloupání, přepadávání obrněných vozidel a krádeže kovů.

Eurojust prosazoval multidisciplinární přístupy k organizované trestné činnosti. V březnu 2012 se v Kodani konal strategický seminář organizovaný společně s dánským předsednictvím Rady EU s názvem *Multidisciplinární přístup k organizované trestné činnosti: správní opatření, navazující justiční postup a role Eurojustu*.

Eurojust se také zúčastnil setkání neformální sítě pro administrativní přístup za účelem prevence a boje proti organizované trestné činnosti a aktivně se jako člen hlavní skupiny sítě podílel na vytvoření virtuální komunity zřízené pro odborníky na tuto oblast.

Italské orgány vyšetřovaly organizovanou zločineckou skupinu podílející se na zcizování těžkých nákladních vozidel (traktorů, návěsů, kamionů atd.), a to zpronevěrou a simulovanými krádežemi působícími újmu leasingovým společnostem, v důsledku čehož došlo ke ztrátám v hodnotě několika milionů eur. Vozidlům byly změněny státní poznávací značky a registrační čísla a vozidla byla poté prodána ve východní Evropě, severní Africe, Albánii, Turecku, Polsku a Saúdské Arábii. Organizovaná zločinecká skupina působila v Itálii, Rakousku a Německu. Italské orgány požádaly o podporu italské národní zastoupení v Eurojustu, aby bylo možné rozšířit vyšetřování i do těchto zemí.

Eurojust byl požádán, aby zajistil souběžný výkon evropských zatýkacích rozkazů a příkazů k domovní prohlídce. Zúčastněná národní zastoupení koordinovala akce se svými vnitrostátními orgány a dohodla se, že v prosinci 2011 podniknou společnou akci. V den této akce bylo zatčeno 13 osob v Itálii, jedna v Rakousku a jedna v Německu a rovněž byl proveden velký počet prohlídek. Po skončení akcí byl Eurojust požádán, aby usnadnil výkon dalších žádostí o vzájemnou právní pomoc a aby zorganizoval diskusi o tom, jak nejlépe koordinovat trestní řízení v dotčených jurisdikcích, aby se zabránilo otázkám *ne bis in idem* (otázkám týkajícím se zákazu dvojího postihu). Jedna z podezřelých osob byla zatčena v zemi původu, ale podle vnitrostátních právních předpisů nemohla být vydána, a tudíž bylo třeba ji stíhat v jurisdikci země jejího původu. Aby se tyto otázky vyřešily, byla v březnu 2012 uspořádána koordinační schůzka, na níž se strany dohodly, že předají italské řízení rakouským orgánům.

Eurojust se i nadále zabývá otázkami rozdělení výnosů z organizované trestné činnosti, například na semináři s názvem *Konfiskace a organizovaná trestná činnost: postupy a vyhlídky mezinárodní justiční spolupráce*, který se konal v květnu 2012 v Palermu.

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	29	31
Počet koordinačních schůzek	18	13
Počet společných vyšetřovacích týmů	4	2

Analýza této formy trestné činnosti ukazuje, že přibližně polovina případů se zabývala nedovoleným přistěhovalectvím jako samostatným trestným činem. S nedovoleným přistěhovalectvím bylo v případech, kdy se nejednalo o samostatný trestný čin, spojováno obchodování s lidmi, organizovaná trestná činnost a padělání dokladů. Členskými státy, které nejaktivněji zahajovaly případy, byly Francie, Rakousko a Itálie. Členskými státy, které byly nejčastěji žádány o spolupráci, byly Itálie, Nizozemsko a Spojené království.

Jak bylo uvedeno výše, operativní priority Eurojustu jsou v souladu s prioritami EU a nyní zahrnují také nedovolené přistěhovalectví. Tato forma trestné činnosti je do naší výroční zprávy zahrnuta poprvé.

Eurojust se podílel na projektu platformy EMPACT, který se zabýval nedovoleným přistěhovalectvím.

Trestné činy, které poškozují finanční zájmy EU

Statistika trestné činnosti	2012	2011
Počet evidovaných případů	27	21

Eurojust věnoval pozornost zvláště oblasti trestných činů, které poškozují finanční zájmy EU (tzv. trestné činy poškozující finanční zájmy EU). Stejně jako v jiných oblastech trestné činnosti Eurojust poskytl vnitrostátním orgánům pomoc tím, že usnadnil rychlou výměnu dožádání a koordinoval kroky, které měly být učiněny při vyšetřování a trestních stíháních. Eurojust např. uspořádal koordinační schůzky, usnadnil zajištění a konfiskaci výnosů z trestné činnosti a vyřídil naléhavé žádosti, a to zejména v případech, kdy se blížil konec vnitrostátních zákonných promlčecích lhůt.

V odpovědi Eurojustu z června 2012 na veřejnou konzultaci Evropské komise s názvem *Ochrana finančních*

Finské orgány hraniční kontroly zahájily v prosinci 2010 vyšetřování poté, co na finském letišti vystoupily dvě ženy s falešnými indickými pasy v doprovodu muže indického původu. Po předběžném vyšetřování orgány odhalily velice aktivní organizovanou zločineckou skupinu, která usnadňovala nedovolené přistěhovalectví ze Srí Lanky do Evropské unie. Finské orgány tuto organizovanou zločineckou skupinu podezřívaly z usnadňování nedovoleného vstupu osob ze Srí Lanky do Francie, přičemž tato skupina často využívala trasu přes Spojené arabské emiráty, Keňu, Tanzanii, Turecko a Finsko. Někteří z nelegálních přistěhovalců používali padělané britské pasy vyrobené v Thajsku pro cestu do Kanady.

Finské orgány požádaly Eurojust o pomoc s vytvořením společného vyšetřovacího týmu s Francií. Navzdory rozdílům v postupech schválení společného vyšetřovacího týmu obou členských států byl společný vyšetřovací tým zřízen na koordinační schůzce, která se konala v Eurojustu v září 2011. Právní rámec společného vyšetřovacího týmu umožnil rychlou výměnu informací pro soudní účely, aniž bylo nutné uchýlit se ke zdoluhavým postupům dožadování informací. Bylo pravděpodobné, že překážkou bude jazyková bariéra a nutnost překladu. Eurojust uspořádal tři koordinační schůzky, které pomohly vybudovat vzájemnou důvěru, navzájem si vyměnit informace a překonat jazykovou bariéru.

Kromě toho bylo v únoru 2012 v Eurojustu zřízeno koordinační centrum na podporu souběžného provádění operace ve Finsku, Francii a Belgii. Koordinační centrum přímo komunikovalo s operativním střediskem Europolu, které bylo zřízeno v Paříži. Díky koordinačnímu centru Eurojustu a operativnímu středisku Europolu byla umožněna výměna informací a důkazů mezi policejními a justičními orgány v dotčených zemích v reálném čase a také okamžitá analýza shromážděných údajů. Během společného akčního dne bylo provedeno 23 prohlídek a zatčeno 27 osob. Po koordinovaném provedení akce Eurojust nadále sledoval vývoj, aby zaručil co nejlepší výstup na justiční úrovni.

Italské orgány vyšetřovaly zločinné spolčení několika italských podezřelých osob dopouštějících se daňového úniku. Tito podezřelí jménem řady různých zahraničních společností podepsali smlouvy o převodu akcií italské společnosti působící v Sieně třetí straně, konkrétně společnosti registrované na Bermudách, aby se v Itálii vyhnuli daňové povinnosti. Plán daňového úniku zahrnoval také americkou a portugalskou společnost, obě z nich fungovaly jako dceřiné společnosti mateřské firmy se sídlem na Bermudách. Kapitálové zisky obou společností byly převáděny na společnost na Bermudách.

Italské orgány požádaly Eurojust, aby usnadnil výkon žádostí o vzájemnou právní pomoc, které byly zaslány příslušným orgánům v USA a Portugalsku s cílem získat všechny náležité informace a dokumenty prokazující fiktivní povahu obou dceřiných společností. Díky rychlému zásahu Eurojustu byla od portugalských orgánů získána rychlá odpověď na italskou žádost o vzájemnou právní pomoc, což vedlo k plné úhradě daňových závazků vyšetřované italské společnosti ve lhůtách stanovených v rámci italského předběžného vyšetřování. Díky okamžité reakci Eurojustu a portugalských orgánů mohly italské orgány získat zpět částku 67 milionů eur neuhrazených daní.

zájmů EU a posílení trestních stíhání Eurojust zdůraznil, že z hlediska justiční spolupráce mohou problémy při ochraně finančních zájmů EU vznikat v důsledku odlišností v trestních řízeních v členských státech, např. v zákonných omezeních a pravidlech pro shromažďování důkazů. Kromě toho může boj proti trestným činům poškozujícím finanční zájmy EU komplikovat nedostatek zdrojů a specializace na vnitrostátní úrovni. U závažných trestných činů má zásadní význam spolupráce a koordinace vnitrostátních příslušných orgánů v rané fázi. Tyto formy pomoci poskytoval Eurojust na požádání příslušným vnitrostátním orgánům.

Eurojust čelil obtížím při shromažďování spolehlivých statistických údajů o těchto trestných činech, a to především kvůli nedostatku jasné definice trestného činu

Kontaktní místo pro ochranu dětí v Eurojustu - trestné činy páchané na dětech

Z činnosti Eurojustu v souvislosti s případy je patrné, že nejčastějšími formami trestných činů páchaných na dětech byly dětská pornografie, pohlavní zneužívání dětí, únos, obchodování s lidmi a trestné činy ohrožující život.

Eurojust si nadále udržel čelní postavení při koordinaci informací a poskytování poradenství ohledně možných kroků v rámci nadnárodních vyšetřování či stíhání závažných trestných činů páchaných na dětech, v souvislosti s nimiž byl Eurojust požádán o pomoc. Činnosti zahrnovaly častý kontakt s národními zastoupeními, mimo jiné za účelem výměny relevantních informací a podněcování vnitrostátních příslušných orgánů k tomu, aby Eurojustu postupovaly více přeshraničních případů trestných činů páchaných na dětech.

Eurojust se zabýval 27 případy trestných činů páchaných na dětech, včetně 3 případů evidovaných v Norsku. Na konci roku 2012 se kontaktní místo zúčastnilo oficiálního zahájení dvou důležitých nástrojů na úrovni EU i úrovni mezinárodní, které byly vytvořeny za účelem lepší ochrany dětí před závažnou trestnou činností: 1) nové evropské finanční koalice pro boj proti komerčnímu pohlavnímu vykořisťování dětí na internetu, což je projekt, který se zabývá starými a novými komerčními postupy on-line umožňující šíření materiálů zachycujících pohlavní vykořisťování dětí, a to tím, že se zaměřuje na platby a systémy informačních a komunikačních technologií používané k provozování nezákonných operací; 2) Globální aliance pro boj proti pohlavnímu vykořisťování dětí on-line, která se snaží zlepšit identifikaci dětských obětí a pomoc poskytovanou těmto obětem a účinně trestně stíhat pachatele. Eurojust se zúčastnil výroční odborné konference Europolu zaměřené na otázky pohlavního vykořisťování a 11. výroční konference sítě ICLN na téma boje proti kyberkriminalitě.

Rozhodnutí o Eurojustu obsahuje závazek, podle něž mají členské státy informovat Eurojust o složitých přeshraničních případech týkajících se pohlavního vykořisťování dětí a dětské pornografie. Od roku 2004 Eurojust evidoval 187 případů týkajících se dětských obětí, dalších 9 případů bylo evidováno Norskem a jeden případ USA.

poškozujícího finanční zájmy na úrovni EU, a tato situace vedla jak v členských státech, tak v důsledku toho i v národních zastoupeních k různým názorům na to, v čem takový trestný čin spočívá.

Ve snaze řešit tento problém přijalo kolegium v prosinci 2012 opatření ke zlepšení způsobu, jímž jsou shromažďovány statistické údaje, a ke zdokonalení právní analýzy činnosti Eurojustu v souvislosti s případy týkajícími se trestných činů poškozujících finanční zájmy EU. Eurojust se zájmem sleduje návrh

směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie.

Dne 14. září 2012 předložil Eurojust podrobnou odpověď *Sněmovně lordů: Call for evidence on EU Policies and actions to combat fraud against the financial interest of the EU (Výzva k předložení důkazů o politikách a opatřeních EU v souvislosti s bojem proti podvodům poškozujícím finanční zájmy EU).*

Italské národní zastoupení požádalo 11 členských států a Norsko, USA, Europol a Interpol o podporu italského vyšetřování v případě šíření pornografických materiálů zachycujících nezletilé osoby. Podezřelá osoba italského původu spravovala sociální síť umístěnou na serverech ve Spojených státech, která sloužila jako celosvětová platforma pro výměnu fotografií a videí s dětmi mladšími 14 let.

Eurojust uspořádal dvě koordinační schůzky, a to v lednu a únoru 2012. Na těchto schůzkách byly dojednány a ihned naplánovány koordinované akce. Pomocí IP adres byla určena totožnost uživatelů ve 12 členských státech a v Norsku, Turecku, Ukrajině, USA a v Asii.

Eurojust byl požádán o koordinaci prohlídek, které měly být provedeny v členských státech prostřednictvím nástrojů pro mezinárodní justiční spolupráci za podpory Europolu a Interpolu za účelem zajištění důkazů a rozbití sítě.

V Eurojustu bylo za aktivní účasti Francie, Portugalska, Německa, Španělska, Švédska a Itálie zřízeno koordinační centrum.

Na základě tohoto úsilí bylo identifikováno 112 osob, které byly obviněny ze zločinného spolčení, na celém světě bylo zatčeno 10 osob, byl proveden vysoký počet domovních prohlídek a zabaveny důkazy. Orgány Spojených států sociální síť uzavřely a zabavily na ní umístěný obsah, aby zaručily, že bude k dispozici jako důkaz.

1.4 Společné vyšetřovací týmy

V roce 2012 Eurojust nadále podporoval odborníky při zřizování a provozování společných vyšetřovacích týmů a poskytoval jim pomoc. Ve vykazovaném období bylo aktivních 78 společných vyšetřovacích týmů a 62 společných vyšetřovacích týmů získalo od Eurojustu finanční prostředky. Národní členové se podíleli na činnosti 47 nově vytvořených společných vyšetřovacích týmů, z nichž některé se zabývaly více než jednou formou trestné činnosti. Národní členové

se na jejich činnosti podíleli buď jako zástupci vnitrostátních příslušných orgánů nebo jménem Eurojustu. Společné vyšetřovací týmy se zabývaly nezávažnějšími formami trestné činnosti, např. obchodováním s drogami, praním peněz, obchodováním s lidmi a podvody. Kromě toho Eurojust obdržel 14 oznámení od členských států v souladu s čl. 13 odst. 5 rozhodnutí o Eurojustu.

Intenzivnější využívání společných vyšetřovacích týmů usnadněné Eurojustem naznačuje, že odborníci se s nástrojem společných vyšetřovacích týmů stále více seznamují, uznávají odborné znalosti Eurojustu v této oblasti a také význam projektu financování společných vyšetřovacích týmů.

Specifická úloha Eurojustu při zřizování a řádném fungování společných vyšetřovacích týmů se nadále týkala zejména: i) poskytování podpory při přípravě dohod o společných vyšetřovacích týmech a operativních akčních plánů, zejména bylo-li do standardního vzoru nutné doplnit zvláštní doložky; ii) poskytování poradenství vnitrostátním orgánům v otázce, zda je tento nástroj v konkrétních případech vhodný; iii) identifikace vhodných případů pro společné vyšetřovací týmy; iv) poskytování informací o různých procesních systémech, v) podpory společných vyšetřovacích týmů prostřednictvím koordinačních schůzek a vi) zajišťování koordinace během operativních činností v rámci dne, kdy akce probíhá.

Činnost Eurojustu v souvislosti s případy naznačuje, že řádnému fungování nástroje společných vyšetřovacích týmů stále brání právní a praktické obtíže. Byly identifikovány tyto překážky: i) různé úrovně či tempo vyšetřování v členských státech zastoupených ve společném vyšetřovacím týmu; ii) neexistence souběžného vyšetřování v členských státech, které takové vyšetřování vyžadují, aby se mohly zapojit do společného vyšetřovacího týmu; a iii) rozdíly v právních systémech, zejména pokud jde o pravidla o utajení řízení, přístup ke spisu případu (otázky zachování mlčenlivosti), lhůty pro uchování údajů a poskytování důkazů prostřednictvím videokonference nebo v souvislosti s justičním kontrolním mechanismem. Eurojust se opět zabýval opakovanými problémy souvisejícími s přípustností důkazů a zveřejňováním informací a podařilo se mu úspěšně pomáhat odborníkům při jejich překonávání.

Eurojust nadále zvyšoval povědomí odborníků o společných vyšetřovacích týmech zdůrazňováním přidáné hodnoty tohoto nástroje, zejména v členských státech, které mají se společnými vyšetřovacími týmy méně zkušeností.

Eurojust a odborníci v členských státech důrazně podporují systematické hodnocení nástroje společných vyšetřovacích týmů, aby posílili a zdokonalili jeho využívání a fungování. Činnost Eurojustu v roce 2012 vykazuje v některých jednotlivých případech určitý stupeň zapojení do hodnocení společných vyšetřovacích týmů, a to jak před rozšířením společného vyšetřovacího týmu, tak po jeho rozpuštění.

V Eurojustu byla uzavřena dohoda o společném vyšetřovacím týmu s cílem usnadnit ve Spojeném království a Nizozemsku vyšetřování trestného činu napomáhání nedovolenému přistěhovalectví a převaděčství osob, k nimž docházelo mimo jiné prostřednictvím uzavírání fingovaných sňatků, padělání dokladů a drogových trestných činů, kterých se dopouštěly organizované zločinecké skupiny či jednotlivci.

Organizovaná zločinecká skupina působící v Nizozemsku se podílela na získávání žen z Nizozemských Antil za účelem sňatku s nigerijskými státními příslušníky ve Spojeném království, a v důsledku toho legitimizace jejich přistěhovaleckého statusu.

V Eurojustu se konaly tři koordinační schůzky, na nichž došlo k výměně informací o aktuálním stavu vyšetřování ve Spojeném království a v Nizozemsku, k diskusi o taktických možnostech ve fázi zatýkání v Nizozemsku, k prozkoumání možností uspořádat strategické setkání na téma fingovaných sňatků a ke zvýšení povědomí o této formě trestné činnosti.

Po dvou letech činnosti společného vyšetřovacího týmu oba členské státy oznámily, že partnerství je velmi úspěšné. Ve Spojeném království došlo na základě akčního plánu k zatčení 68 osob, přičemž 56 z nich bylo odsouzeno a celková délka trestu odnětí svobody přesáhla 72 let. V Nizozemsku byla zatčena hlavní podezřelá osoba, která byla vydána do Spojeného království.

Za zásadní prvek hodnotícího procesu bylo považováno zapojení sítě společných vyšetřovacích týmů, a to buď poskytováním podpory, nebo shromažďováním a předáváním výsledků hodnocení do centrálního místa, kterým mohl být sekretariát sítě společných vyšetřovacích týmů. Vytvoření internetové platformy pro výsledky takovýchto hodnocení by poskytlo cenný nástroj, který by odborníkům umožnil získat aktuální informace a podporu.

Na základě důkazů získaných od bulharské oběti obchodování s lidmi, která byla pod pohrůžkami převezena přes Řecko do Spojeného království a přinucena pracovat tam jako prostitutka přibližně po dobu jednoho měsíce, Spojené království zahájilo vyšetřování. Bylo zjištěno, že stejné podezřelé osoby měly na svědomí více obětí obchodování s lidmi a orgány Spojeného království uzavřely s Bulharskem dohodu o společném vyšetřovacím týmu. Tento tým obdržel finanční podporu z projektu Eurojustu pro financování společných vyšetřovacích týmů. Tento společný vyšetřovací tým podal tři žádosti o financování, na jejichž základě mu byla poskytnuta částka 98 330 EUR, dva notebooky, jedna tiskárna a skener.

V Eurojustu se před podepsáním dohody o společném vyšetřovacím týmu konaly dvě koordinační schůzky. Pozornost byla věnována především otázkám jurisdikce, jelikož trestné činy, podezřelí i oběti se nacházeli ve Spojeném království a Bulharsku. Společný vyšetřovací tým musel čelit různým výzvám v souvislosti s důkazy. Problémy byly způsobeny rozdíly v trestních řízeních, například pokud jde o požadavek na dosvědčení. Tyto problémy byly vyřešeny. Převládá společný zájem o společný vyšetřovací tým a jeho přínos, což vyústilo v plodné společné úsilí orgánů Spojeného království i Bulharska.

Práce společného vyšetřovacího týmu a zjednodušená spolupráce prostřednictvím koordinačních schůzek v Eurojustu vedly k identifikaci několika podezřelých a dalších obětí této organizované zločinecké skupiny. Hlavní podezřelá osoba byla postavena před soud a odsouzena k šesti letům odnětí svobody.

Hodnocení nástroje společných vyšetřovacích týmů bylo předmětem diskuse na 8. výročním zasedání národních odborníků na společné vyšetřovací týmy, které ve dnech 18.–19. října společně zorganizovaly Eurojust a Europol. Odborníci se shodli na významu systematického a centralizovaného shromažďování informací o společných vyšetřovacích týmech a zdůraznili potřebu vyvinout standardní šablonu nebo kontrolní seznam, který by odborníkům pomáhal při hodnocení společných vyšetřovacích týmů.

Za zásadní prvek hodnotícího procesu bylo považováno zapojení národních kontaktních míst sítě národních odborníků na společné vyšetřovací týmy (sít' společných vyšetřovacích týmů), a to buď poskytováním podpory, nebo shromažďováním a předáváním výsledků hodnocení do centrálního místa, kterým by mohl být sekretariát sítě společných vyšetřovacích týmů. Vytvoření internetové platformy pro výsledky takovýchto hodnocení by poskytlo cenný nástroj, který by odborníkům umožnil získání aktuálních informací a podpory. Odborníci uznali, že kromě národních hodnocení je třeba vyhodnocovat používání nástroje společných vyšetřovacích týmů na úrovni EU.

Finanční podpora poskytovaná Eurojustem na operace společných vyšetřovacích týmů

Jak jednoznačně potvrzují odborníci v členských státech, finanční a logistická podpora společných vyšetřovacích týmů je zdrojem důležité přidané hodnoty při zřizování a provozování společných vyšetřovacích týmů v Evropské unii. Eurojust je obecně uznáván jako klíčový subjekt z hlediska finanční podpory společných vyšetřovacích týmů.

Eurojust v roce 2012 nadále prováděl svůj projekt financování společných vyšetřovacích týmů s názvem *Podpora rozsáhlejšího využívání společných vyšetřovacích týmů*. Projekt je založen na grantu poskytnutém Evropskou komisí v rámci programu s názvem *Prevence trestné činnosti a boj proti ní (2007–2013)* a byl zahájen v říjnu 2010. Projekt umožňuje Eurojustu finančně podporovat operativní činnost společných vyšetřovacích týmů a skončí 30. září 2013. Eurojust se aktivně podílí na hledání alternativních řešení financování, která by mu umožnila společné vyšetřovací týmy i nadále podporovat.

Eurojust podpořil celkem 62 různých společných vyšetřovacích týmů, do nichž se v roce 2012 zapojilo 22 členských států. Podporované společné vyšetřovací týmy se nejčastěji zaměřovaly na obchodování s drogami a lidmi. Členskými státy, které nejaktivněji financovaly společné vyšetřovací týmy, byly Spojené království, Francie, Belgie, Německo, Nizozemsko a Estonsko. Na základě 143 žádostí o financování obdržených v roce 2012 (což je dvojnásobek počtu žádostí oproti roku 2011) Eurojust poskytl pomoc s cestovními výdaji a výdaji na ubytování, překlady a tlumočení

v souvislosti s činnostmi společných vyšetřovacích týmů. Kromě toho bylo členům společných vyšetřovacích týmů zapůjčeno množství mobilních telefonů, notebooků, mobilních tiskáren a skenerů, aby mohli snadněji komunikovat. Rostoucí počet obdržených žádostí o financování potvrzuje význam dostupnosti finančních prostředků.

Další podrobnosti o projektu financování společných vyšetřovacích týmů lze nalézt na webových stránkách Eurojustu.

1.5 Činnost Eurojustu v souvislosti s případy týkajícími se třetích států

V roce 2012 Eurojust při 242 příležitostech požádal o pomoc třetí státy, počet žádostí byl vyšší než v předchozích letech. Třetími státy, jimž byly žádosti zasílány nejčastěji, byly Švýcarsko, Norsko, USA, Chorvatsko, Srbsko, Albánie, Brazílie a Ukrajina. Hlavními formami trestných činů v těchto případech bylo obchodování s drogami, podvody a praní peněz. Pomoc Eurojustu byla požadována také v případech kyberkriminality, korupce, organizované loupeže, nezákonného převaděčství přistěhovalců a nezákonného obchodování.

Třetí státy byly zastoupeny na koordinačních schůzkách v Eurojustu při 49 příležitostech, což znamenalo nárůst oproti roku 2011. Nejčastěji zapojenými třetími státy bylo Norsko (10), poté Švýcarsko (9), Turecko (6), USA (5), Albánie (5), Bývalá jugoslávská republika Makedonie (3), Chorvatsko (2) a Srbsko (2).

Žádosti Eurojustu určené třetím zemím se nejčastěji týkaly urychlení či usnadnění výkonu vydání a žádostí o vzájemnou právní pomoc (např. výkonu příkazů k zajištění a konfiskaci, výsledků prostřednictvím videokonference, odposlechu telekomunikačních prostředků, předání trestního řízení, žádostí o výpis z rejstříku trestů), objasnění právních požadavků a příslušných právních předpisů nebo identifikaci kontaktních údajů příslušných orgánů.

Činnost Eurojustu v souvislosti s případy ukazuje, že spolupráce se třetími státy a pomoc, kterou poskytují kontaktní místa Eurojustu ve třetích státech, je užitečná a úspěšná. Vznikají však potíže a prodlení v

důsledku: i) nedostatku přímých kontaktů v některých třetích státech; ii) využívání diplomatických kanálů spíše než ústředních orgánů k přenosu žádostí a

V roce 2009 zahájilo USA vyšetřování velice složité a dobře organizované mezinárodní zločinecké sítě zapojené do pohlavního zneužívání dětí tvorbou a šířením fotografií a filmů zachycujících pohlavní zneužívání dětí po celém světě. Soukromá internetová nástěnka, umístěná na severu v USA, umožňovala členům sítě obchodovat s fotografiemi a videi znázorňujícími je samotné a další dospělé, jak pohlavně zneužívají děti, jimž je často méně než 12 let, a to v mnoha případech velmi násilným způsobem. Pachatelé používali různá opatření, aby se vyhnuli odhalení, včetně přezdívek, proxy serverů, kódování a hesel. Případ se týkal Belgie, Kanady, Dánska, Ekvádoru, Francie, Německa, Maďarska, Keni, Nizozemska, Filipín, Kataru, Srbska, Švédska a Švýcarska.

V roce 2010 Spojené státy rozšířily vyšetřovací tým, že v Eurojustu otevřely spis, aby usnadnily koordinaci mezi vyšetřováním vedeným v USA a vyšetřováními vedenými v členských státech. Vyšetřování odhalila vazby na 45 různých zemí a na podzim 2012 stále přinášelo nové výsledky.

iii) značných odlišností mezi právními systémy. Tyto těžkosti byly zaznamenány zejména u třetích států, s nimiž dotčené členské státy neuzavřely dvoustranné či vícestranné dohody, nebo s nimiž Eurojust neuzavřel dohodu o spolupráci.

Spolupráci mezi členskými státy a zeměmi Latinské Ameriky usnadnilo memorandum o porozumění mezi Eurojustem a sítí IberRed, a to tím, že zlepšilo komunikační kanály. Španělské a portugalské zastoupení v Eurojustu sehrála aktivní úlohu jako kanály pro činnost Eurojustu v souvislosti s případy týkajícími se zemí Latinské Ameriky. Mezi nejčastější formy žádané pomoci patří žádosti o informace o právních požadavcích a předpisech, o stavu výkonu dožadování a vydání stíhaných osob a identifikaci příslušných orgánů a kontaktních míst.

Styční státní zástupci ze třetích států vyslaní do Eurojustu

Přítomnost styčných státních zástupců z Chorvatska, Norska a USA v Eurojustu usnadnila justiční spolupráci vnitrostátních příslušných orgánů. V roce 2012 zaevidoval chorvatský styčný státní zástupce pět případů týkajících se korupce a zúčastnil se dvou koordinačních schůzek. Norský styčný státní zástupce zaevidoval 41 případů týkajících se obchodování s drogami, podvodu, vraždy, organizované loupeže, obchodování s lidmi, terorismu a také 3 případy zneužívání

dětí. Norsko uspořádalo jednu koordinační schůzku v případě obchodování s drogami, zúčastnilo se deseti koordinačních schůzek a podílelo se na činnosti jednoho společného vyšetřovacího týmu. Styčný státní zástupce Spojených států se zúčastnil pěti koordinačních schůzek.

Hlavní otázky a praktické obtíže v rámci justiční spolupráce, na které styční státní zástupci poukázali, se týkaly mimo jiné prodlení či nevykonání žádostí, problémů s výsledkem svědků pomocí videokonference, vydávání státních příslušníků, odlišných norem požadovaných pro přístup k údajům či k získání údajů, informací a důkazů, otázek jurisdikce a způsobu, jímž by několik států zapojených do spojených vyšetřování mělo pokračovat v trestních stíháních.

K osvědčeným postupům patří těsné pracovní vztahy rozvíjené mezi národními zastoupeními, jakož i styčními státními zástupci. V jednom případě, který se týkal Norska a USA, dokázal styčný státní zástupce z USA okamžitě kontaktovat úředníky FBI v Evropě a USA a požádat je o pomoc při nalezení svědka, díky čemuž bylo možné dokončit přípravy na poskytnutí svědecké výpovědi do 48 hodin. Koordinační schůzky Eurojustu byly považovány za vysoce efektivní při koordinaci mimořádně důležitých trestních vyšetřování a stíhání. Mezi další osvědčené postupy patří včasné navázání kontaktu, kdykoli je to možné, aby bylo možné diskutovat o tom, jak lze co nejúčinněji získat informace a usnadnit rychlé předání důkazů.

1.6 Eurojust a síť odborníků

Evropská soudní síť

Eurojust se zúčastnil 38. plenárního zasedání Evropské soudní sítě v Kodani, které se zabývalo otázkami spojenými se společnými vyšetřovacími týmy a spoluprací se sítí společných vyšetřovacích týmů a evropskou sítí kontaktních míst v souvislosti s osobami odpovědnými za genocidu, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny (sít' pro vyšetřování genocidy). Eurojust se zúčastnil také 39. plenárního zasedání Evropské soudní sítě v Nikósii, kde se diskutovalo o záležitostech souvisejících s uplatňováním evropských zatýkacích rozkazů, a zejména se zásadou proporcionality.

Stejně jako v předcházejících letech Eurojust pracoval na rozvoji svých vztahů s Evropskou soudní sítí.

Kromě toho byla společná pracovní skupina Eurojustu a Evropské soudní sítě (dále jen „pracovní skupina“) během dánského předsednictví požádána, aby se hlouběji zabývala otázkou komplementarity mezi Evropskou soudní sítí a Eurojustem. Tým Evropské soudní sítě a styčných soudců přispěl k přípravě zasedání pracovní skupiny v Kodani a návrhu společného dokumentu, který informoval odborníky v oblasti justice v členských státech o práci, kterou Evropská soudní síť a Eurojust provádějí, a popsal služby, jež tyto organizace poskytují. Byly vedeny diskuse o plá-

nech, jak by pracovní skupina mohla v budoucnosti přispět ke zřízení národního koordinačního systému Eurojustu a k provádění článků 13 a 13a rozhodnutí o Eurojustu.

Eurojust uspořádal také 33. pravidelné setkání zástupců kontaktních míst Evropské soudní sítě, 11. setkání zpravodajů pro otázky nástrojů a 4. setkání národních zpravodajů.

Sít' společných vyšetřovacích týmů

Od roku 2005 Eurojust a sít' společných vyšetřovacích týmů spolupracují s cílem zvyšovat informovanost, prosazovat využívání podpůrných nástrojů, které by mohly používat společné vyšetřovací týmy v členských státech, a tyto nástroje rozvíjet.

Zřízením sekretariátu sítě společných vyšetřovacích týmů v roce 2011 poskytl Eurojust odborníkům ze společných vyšetřovacích týmů užitečnou koordinační platformu. V roce 2012 dodal sekretariát sítě společných vyšetřovacích týmů odborníkům v členských státech a příslušným orgánům a agenturám EU více než 3 500 kopií tištěného vydání *Eurojust-Europol JIT Manual (Příručky Eurojustu a Europolu pro společné vyšetřovací týmy)*.

Ve dnech 18.–19. října 2012 se sešlo přes 100 odborníků ze společných vyšetřovacích týmů na 8. zasedání národních odborníků na společné vyšetřovací týmy. Diskuse se zaměřily na hodnocení společných vyšetřovacích týmů. Další informace o práci Eurojustu v oblasti společných vyšetřovacích týmů jsou uvedeny v oddíle 1.4.

Sít' pro vyšetřování genocidy

Od roku 2004 Eurojust účinně spolupracuje se sítí pro vyšetřování genocidy v rámci boje proti beztrestnosti za závažné mezinárodní trestné činy. Od zřízení sekretariátu sítě pro vyšetřování genocidy v Eurojustu v roce 2011 činnosti této sítě výrazně vzrostly. Tím, že pořádá setkání této sítě a poskytuje jí sekretariát, Eurojust zajišťuje fórum, na němž se mohou odbor-

níci setkávat za účelem diskusí, výměny informací, osvědčených postupů a zkušeností a spolupracovat a vzájemně si pomáhat při vyšetřování a trestním stíhání osob odpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny.

Eurojust ve svých prostorách uspořádal 12. a 13. setkání sítě pro vyšetřování genocidy. Obou setkání se zúčastnili odborníci z členských států a jejich protějšky z Kanady, Norska, Švýcarska a USA, z Mezinárodního trestního soudu a mezinárodních trestních tribunálů *ad hoc*, Mezinárodního výboru Červeného kříže, Interpolu a také zástupci občanské společnosti.

Na 12. setkání účastníci diskutovali o spolupráci vnitrostátních imigračních orgánů, donucovacích orgánů a státních zastupitelství při identifikaci domnělých pachatelů, kteří vstoupili nebo pobývají na území Evropské unie. Účastníci setkání také diskutovali o požadavcích na účinné vyšetřování a trestní stíhání případů na základě článku 1F Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951.

Během 13. setkání bylo toho téma zkoumáno hlouběji, a to za účasti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu a nevládních organizací, které pomáhají při identifikaci svědků, obětí a pachatelů závažných mezinárodních trestných činů. Odborníci diskutovali také o: i) shromažďování informací o trestných činech v rámci probíhajícího konfliktu v Sýrii; ii) výstupu z rozsudku Mezinárodního soudního dvora v otázkách týkajících se povinnosti vést trestní stíhání nebo vydat stíhanou osobu (*Belgie vs. Senegal*) a důsledcích tohoto rozsudku v souvislosti s úmluvami o spolupráci v trestních věcech; iii) iniciativě pro nový mezinárodní právní rámec pro spolupráci v souvislosti s genocidou, zločiny proti lidskosti a válečnými zločiny a iv) možnostech zřídit společné vyšetřovací týmy pro vyšetřování a trestní stíhání závažných mezinárodních trestných činů. Ukázalo, že odborné znalosti Eurojustu mají zásadní význam.

Eurojust a sít' pro vyšetřování genocidy nadále aktivně spolupracovaly při tvorbě nástrojů pro výměnu informací mezi členy sítě pro vyšetřování genocidy.

Vztahy s orgány EU a partnery

2.1 Vztahy s orgány

Evropský parlament

V souladu se zavedenou praxí předložila předsedkyně Eurojustu v červnu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (výbor LIBE) výroční zprávu za rok 2011. Došlo k výměně názorů na budoucnost Eurojustu. Výbor LIBE oznámil svůj záměr navštívit Eurojust. V červnu Eurojust také předložil svá zjištění týkající se *Posílení spolupráce mezi justičními orgány členských států zapojenými do boje proti organizované trestné činnosti a úlohy Eurojustu* zvláštnímu výboru pro organizovanou trestnou činnost, korupci a praní peněz (výbor CRIM).

Eurojust předložil stanovisko k návrhu směrnice EU o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti v Evropské unii. Příspěvek obsahoval přehled osvědčených postupů vyvinutých v členských státech a informace o stávajících systémech některých členských států uznávajících možnost uplatnění konfiskace nezařazené na odsuzujícím rozsudku.

Rada Evropské unie

Eurojust byl vyzván, aby se zúčastnil různých pracovních skupin Rady zabývajících se justiční spoluprací v trestních věcech. Eurojust zejména přispěl k úsilí Pracovní skupiny pro obecné záležitosti včetně hodnocení (GENVAL), Pracovní skupiny pro spolupráci v trestních věcech (COPEN) a Pracovní skupiny pro vnější vztahy v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí (JAIEX). Kromě toho se Eurojust zúčastnil Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci (SVV) a setkání výboru CATS (Koordinační výbor v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech), kdykoli o to byl požádán.

Eurojust se nadále účastnil setkání a činností Stálého výboru pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI) a z justičního hlediska poskytoval příspěvky k operativní spolupráci v trestních věcech. Eurojust zejména poskytl podklady pro druhou zprá-

vu o provádění strategie vnitřní bezpečnosti EU a k *Úvahám Rady o účinném financování politického cyklu EU*, pokud jde o financování společných vyšetřovacích týmů ze strany Eurojustu. Eurojust přispěl k provádění politického cyklu a podílel se na všech operačních akčních plánech týkajících se prioritních oblastí EU v boji proti trestné činnosti.

Pracovním skupinám Rady byla předložena hlavní zjištění a doporučení vyplývající ze strategického projektu Eurojustu v dokumentu s názvem *Enhancing the work of Eurojust in drug trafficking cases – final results (Posílení činnosti Eurojustu v souvislosti s případy obchodování s drogami – závěrečné výsledky)* (11483/12); strategického semináře organizovaného společně s dánským předsednictvím v dokumentu s názvem *A Multidisciplinary Approach to Organised Crime: Administrative Measures, Judicial Follow-Up and the Role of Eurojust – Copenhagen, 11 - 13 March 2012 – Outcome Report (Multidisciplinární přístup k organizované trestné činnosti: správní opatření, navazující justiční postup a role Eurojustu – Kodaň, 11.–13. března 2012 – Výsledná zpráva)* (11298/12) a strategického projektu v dokumentu s názvem *Eurojust's action against trafficking in human beings – final report and action plan (Opatření Eurojustu proti obchodování s lidmi – závěrečná zpráva a akční plán)* (16947/12).

Evropská komise

Po jednáních, která proběhla v roce 2011, Eurojust a Evropská komise podepsaly dne 20. července 2012 memorandum o porozumění, které formalizuje výměnu informací a usiluje o posílení spolupráce ve věcech společného zájmu. Po celý rok 2012 probíhala setkání předsednictví Eurojustu a správního ředitele s protějšky z Evropské komise, což usnadnilo komunikaci o strategických a rozpočtových otázkách.

Eurojust odpověděl na veřejnou konzultaci Evropské komise s názvem *Ochrana finančních zájmů EU a posílení trestních stíhání*. Eurojust poukázal na praktické a právní otázky týkající se zřízení specializovaného Úřadu evropského veřejného žalobce, zejména na význam úzkých vztahů mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a Eurojustem.

Na pozvání místopředsedkyně Viviane Redingové, komisařky pro spravedlnost, základní práva a občanství, se Eurojust dne 26. června zúčastnil společně s generálními prokurátory a nejvyššími státními

zástupci členských států zasedání, které se zabývalo trestním stíháním podvodů poškozujících finanční zájmy EU.

V říjnu 2012 Eurojust uvítal pozvání zúčastnit se konzultačního setkání Evropské komise a odborní-

ků členských států k otázkám reformy správy, parlamentní kontroly a možných dodatečných pravomocí Eurojustu, např. pravomoci zahájit vyšetřování a vydávat závazná rozhodnutí k vyřešení střetů jurisdikcí, a k tomuto setkání přispět.

2.2 Vztahy se sítěmi odborníků

Evropská síť pro justiční vzdělávání

Eurojust pokračoval v aktivní účasti ve výměnném programu Evropské sítě pro justiční vzdělávání (EJTN) a v podpoře tohoto programu. V průběhu roku strávilo 9 státních zástupců/soudců z různých členských států tři měsíce v Eurojustu, kde se podíleli na každodenní práci v národním zastoupení své země původu (Rakousko, Belgie, Česká republika, Německo, Španělsko, Maďarsko, Itálie, Portugalsko a Slovenská republika). Výměnný program ukazuje účastníkům práci organizace ve své celistvosti a umožňuje jim lépe porozumět využívání a účinnosti justičních nástrojů, které mají národní zastoupení k dispozici.

Eurojust a Evropská síť pro justiční vzdělávání rovněž navázaly na nově vytvořený program pro stážisty Evropské sítě pro justiční vzdělávání, který trvá jeden týden. Tři národní zastoupení (maďarské, portugalské a španělské) v prosinci hostila tři stážisty tohoto krátkodobého programu. Program krátkodobé výměny nabízí státním zástupcům/soudcům příležitost, aby během omezeného období porozuměli rozsahu práce národních zastoupení, a poskytuje jim obecný přehled o činnosti Eurojustu.

Eurojust aktivně podporoval školicí kurz s názvem *International judicial cooperation in criminal matters in practice (Mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech v praxi)*, který se zabýval simulacemi případů evropských zatýkacích rozkazů a vzájemné právní pomoci. Školicí kurzy se konaly v několika evropských městech (v Bukurešti, Madridu, Lisabonu, Krakově, Římě, Tartu a v Záhřebu).

Poradní fórum generálních prokurátorů a nejvyšších státních zástupců členských států EU

V průběhu roku 2012 Eurojust nadále poskytoval rozsáhlou právní a logistickou podporu práci poradního fóra generálních prokurátorů a nejvyšších státních

zástupců členských států EU (dále jen „poradní fórum“).

V červnu, za dánského předsednictví, Eurojust usnadnil reakci poradního fóra na veřejnou konzultaci, kterou zahájila Evropská komise a která nesla název *Protecting the European Union's financial interests and enhancing prosecutions (Ochrana finančních zájmů Evropské unie a posílení trestních stíhání)*. Společný příspěvek se týkal harmonizace trestního práva a zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce a byl připraven na základě odpovědí poskytnutých řadou členů poradního fóra.

V prosinci se v Eurojustu konalo zasedání poradního fóra, organizované kyperským předsednictvím. Účastníci zasedání diskutovali o výzvách spojených s vyšetřováním a stíháním trestných činů poškozujících finanční zájmy EU, o přidané hodnotě nového návrhu směrnice o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie a o příslušných úlohách Evropské unie, Eurojustu a členských států. Rovněž se diskutovalo o definicích trestných činů poškozujících finanční zájmy, otázkách jurisdikce, harmonizaci sankcí, lhůtách a významu všech těchto otázek pro budoucí zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Debatovalo se také o záležitostech týkajících se justiční spolupráce při zajišťování a konfiskaci a byl kladen obzvláštní důraz na překážky bránící vyhledávání majetku z trestné činnosti, zkušenosti odborníků, osvědčené postupy a potřeby, praktické využití stávajících nástrojů EU a možný dopad předlohy směrnice o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti v Evropské unii. Účastníci zasedání diskutovali o budoucích vyhlídkách poradního fóra. V této souvislosti členové poradního fóra požádali Eurojust, aby činnosti fóra i nadále podporoval. Výsledky tohoto zasedání byly předány příslušným orgánům EU, aby se mohly obeznámit se stanovisky poradního fóra ke všem tématům, která byla předmětem diskuse, a aby bylo usnadněno legislativní a politické úsilí na úrovni EU v boji proti závažné trestné činnosti.

2.3 Agentury a subjekty EU

Europol

Operativní spolupráce mezi Eurojustem a Europolem byla posílena komplementaritou jejich mandátů a i nadále měla zásadní význam pro činnosti Eurojustu v průběhu celého roku.

SFEU se o koordinační úloze Eurojustu zmiňuje jako o úloze založené na „informacích poskytovaných orgány členských států a Europolem“. Obě organizace se snažily zlepšit výměnu informací, aby mohl Eurojust v plném rozsahu naplnit svůj mandát.

Pro spolupráci Eurojustu a Europolu v souvislosti s případy byla přínosná účast Europolu na koordinačních schůzkách Eurojustu (týkalo se 85 případů). Pokračoval rozvoj přímé komunikace a spolupráce národních zastoupení se styčnou kanceláří Europolu a mnoho národních zastoupení udržuje pravidelné kontakty a pořádá pravidelná setkání.

Výměna operativních informací prostřednictvím zabezpečeného komunikačního spojení mezi Eurojustem a Europolem zůstává ustálená a došlo k výměně 943 zpráv.

Díky tomu, že dne 1. dubna vstoupilo v platnost aktualizované memorandum o porozumění o zřízení zabezpečeného komunikačního spojení, které vytváří nezbytný právní předpoklad pro využití aplikace SIENA k výměně informací s Eurojustem, se dále zlepšila výměna informací. Technické provádění a školení týkající se aplikace SIENA pro národní zastoupení a oddělení pro analýzu případů bylo ke konci roku téměř dokončené. Využívání aplikace SIENA k výměně informací s Europolem bude pravidelně posuzováno, aby se zaručilo, že aplikace je plně využívána.

Eurojust zůstal ve spojení se 17 kontaktními místy Europolu (bývalými analytickými pracovními soubory) a zahájil práci na studii proveditelnosti. Pokračovaly diskuse, které měly usnadnit další spojování Eurojustu s kontaktními místy, například těmi, která souvisejí s islámským terorismem a domácím extremismem.

Ukázalo se, že výměnný program pro zaměstnance obou institucí, který byl spuštěn v roce 2011, je úspěšný a vzrostl počet vzájemných návštěv a účastníků programu. Celkem bylo v Eurojustu a Europolu na recipročním pobytu 44 zaměstnanců. Účastníci z Europolu, kteří navštívili Eurojust, se zúčastnili infor-

mačních schůzek přizpůsobených jejich konkrétním profesním zkušenostem a potřebám.

Díky vývoji mechanismu pro vzájemné informování o účasti ve společných vyšetřovacích týmech se zlepšila operativní spolupráce v rámci společných vyšetřovacích týmů.

Ve dnech 12. dubna a 24. listopadu se konala neformální setkání předsednictví Eurojustu, správního ředitele Eurojustu a ředitelství Europolu, což byla vítaná iniciativa, která bude v budoucnosti pokračovat. Stejně jako v předchozích letech se Eurojust zúčastnil zasedání vedoucích národních jednotek Europolu (HENU).

Evropský úřad pro boj proti podvodům

Po celý rok se pravidelně scházely styčné týmy Eurojustu a úřadu OLAF s cílem posílit operativní spolupráci na probíhajících případech a věnovat se otázkám společného zájmu. Během společných setkání byla zahájena diskuse o možnosti zřízení výměnného programu pro Eurojust a OLAF.

Eurojust se v listopadu zúčastnil 10. konference státních zástupců zabývajících se případy podvodů, kterou pořádal úřad OLAF, jakož i červnové konference s názvem *A blueprint for the European Public Prosecutor's Office? EU model rules of criminal procedure (Projekt Úřadu evropského veřejného žalobce? Modelová pravidla EU pro trestní řízení)*, kterou uspořádala lucemburská univerzita za podpory úřadu OLAF. Eurojust a OLAF zesílily v průběhu roku snahy o posílení spolupráce v souvislosti s případy a vyjádřily odhodlání zahájit spolupráci, kdykoli vyvstane potřeba koordinace, a to bez ohledu na dvoustrannou či vícestrannou povahu případu. Je monitorován a pravidelně aktualizován společný seznam případů a strany se dohodly na společném hodnocení uzavřených případů, do nichž byly úřad OLAF a Eurojust zapojeny.

Bylo také v zásadě dosaženo dohody o přístupu zástupců Eurojustu a úřadu OLAF opírajícím se o „společné poslání“ v souvislosti s případy, kdy správní vyšetřování vyžaduje navazující kroky justice.

V neposlední řadě se očekává, že nové nařízení o úřadu OLAF výrazně přispěje k budoucí operativní spolupráci Eurojustu a úřadu OLAF, jelikož obsahuje specifický odkaz na předávání příslušných informací Eurojustu.

Eurojust a Frontex pokračovaly v jednáních o nástroji k podněcování a propagaci spolupráce mezi agenturami a podpoře jejich společného úsilí v boji proti přeshraniční trestné činnosti.

Frontex nahradil Eurojust na postu předsedy vedoucích pracovníků agentur působících v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. Eurojust se podílel na činnosti těchto agentur tím, že se soustředil na mnohostrannou spolupráci a zúčastnil se výročního setkání vedoucích pracovníků agentur působících v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které se konalo dne 3. prosince v agentuře Frontex.

Eurojust nadále přispíval k práci Evropské policejní akademie (CEPOL) a poskytl vstupní data pro internetový vzdělávací modul akademie CEPOL v otázkách obchodování s lidmi, zúčastnil se webináře akademie CEPOL určeného pro agentury EU působící v oblasti prosazování práva a justiční spolupráce a školení zaměřeného na financování společných vyšetřovacích týmů. Za účelem posílení budoucí spolupráce se konalo setkání zástupců akademie CEPOL a Eurojustu, na němž se diskutovalo o vývoji *Společných osnov Eurojustu*, přičemž v Eurojustu byla pro tuto problematiku zřízena vnitřní pracovní skupina.

2.4 Vztahy s třetími státy a organizacemi mimo Evropskou unii

V prosinci předložil Eurojust Radě EU ke schválení návrh dohody o spolupráci mezi Eurojustem a Lichtenštejnským knížectvím a informoval Radu o svých plánech zahájit formální vyjednávání za účelem uzavření dohody o spolupráci s Moldavskou republikou. Dohody o spolupráci s Ruskou federací a Ukrajinou byly znovu potvrzeny jako prioritní. Byly navazovány kontakty s cílem prozkoumat možnost zahájit vyjednávání o dohodách o spolupráci s Albánií, Bosnou a Hercegovinou, Kapverdami, Izraelem, Černou Horou, Srbskem a Tureckem. Do seznamu prioritních zemí pro vyjednávání dohod o spolupráci byly přidány latinskoamerické země, zejména Brazílie, Kolumbie a Mexiko. Eurojust také přidal do své sítě kontaktních míst ve třetích státech Tunisko. Kromě toho Eurojust a Interpol zahájily vyjednávání s cílem uzavřít memorandum o porozumění.

V kyperském Limassolu se ve dnech 4.–5. října konal strategický seminář s názvem *Justiční spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy EU a jižními sousedy EU* (Alžírsko, Egypt, Izrael, Jordánsko, Libanon, Libye, Maroko, palestinská samospráva a Tunisko), který společně uspořádaly Eurojust, kyperské předsednictví Rady EU, nejvyšší státní zástupce Kyperské republiky a Evropská komise. Seminář se zabýval

osvědčenými postupy a obtížemi v různých oblastech justiční spolupráce, možnými dalšími kroky k posílení spolupráce a zřízením kontaktních míst Eurojustu v jižních zemích sousedících s EU.

Ve dnech 25.–26. října se v Eurojustu konal *Workshop o uplatňování dohod o vzájemné právní pomoci a vydávání stíhaných osob mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými*, který společně zorganizoval Eurojust a USA za podpory kyperského předsednictví, generálního sekretariátu Rady a Evropské komise. Workshop se zabýval obtížemi v souvislosti s vydáváním stíhaných osob a vzájemnou právní pomocí, jakož i otázkami týkajícími se konfiskace a vyhledávání majetku z trestné činnosti, vyšetřování případů kyberkriminality a výměnou elektronických důkazů.

Eurojust nadále podporoval iniciativy na Balkánu, včetně projektu Evropské komise s názvem *Boj proti organizované trestné činnosti a korupci: posílení sítě státních zástupců*.

Informace o činnosti Eurojustu v souvislosti s případy, které se týkaly třetích států, a o úloze styčných státních zástupců ze třetích států vyslaných do Eurojustu jsou uvedeny v oddíle 1.5.

Rozhodnutí o Eurojustu a budoucnost

3.1 Provádění rozhodnutí Rady o Eurojustu

Ve 20 členských státech bylo nutné zavést právní předpis, který by do června 2011 uvedl vnitrostátní právní předpisy do souladu s rozhodnutím o Eurojustu. Do konce roku 2012 nicméně provedlo rozhodnutí o Eurojustu v plném rozsahu pouze 12 členských států (7 legislativní a 5 správní cestou), 4 členské státy jej provedly částečně a podle informací od členských států je 11 členských států dosud neprovedlo vůbec.

Eurojust dokončil několik projektů týkajících se interního uplatňování rozhodnutí o Eurojustu. Již je plně funkční systém stálé koordinace, který byl uveden od provozu v roce 2011 a Eurojustu umožňuje být k dispozici 24 hodin 7 dní v týdnu prostřednictvím bezplatné mezinárodní telefonní linky.

Eurojust pokračoval v rozvoji systému řízení případů (CMS), jakož i „inteligentního“ PDF formuláře pro poskytování informací podle článku 13, který byl vyvinut v roce 2011, aby usnadňoval strukturovaný přenos informací od odborníků v praxi Eurojustu. Tento formulář byl na základě žádostí uživatelů v roce 2012 zdokonalen prostřednictvím verze 2.0, která může být také poloautomaticky importována do systému CMS.

Jednou z nejdůležitějších událostí v členských státech v roce 2012 byl vývoj národního koordinačního systému Eurojustu (ENCS). Eurojust dále pracoval na technickém spojení mezi členy systému ENCS v členských státech a systémem CMS Eurojustu, aby byly lépe uspokojeny potřeby uživatelů a aby byl přenos informací bezpečnější a jednodušší. V krátkodobém výhledu toto spojení zlepší bezpečnost přenosů elektronických zpráv, dlouhodobě mohou být členové systému ENCS v členských státech díky tomuto spojení připojeni k systému CMS. Spojení již funguje v přípa-

dě Bulharska a Rumunska. Další členské státy budou brzy následovat.

Dne 12. listopadu se v Eurojustu konalo první setkání národních zpravodajů Eurojustu. Cílem setkání byla diskuse o osvědčených postupech a zkušenostech a jejich výměna. Setkání se zabývalo situací v souvislosti se zřizováním a fungováním systému ENCS v členských státech, výměnou informací na základě článku 13 rozhodnutí o Eurojustu, využívání „inteligentního“ PDF formuláře pro poskytování informací podle článku 13, zpětnou vazbu poskytovanou Eurojustem na základě článku 13a a aktuální situací, pokud jde o technické spojení mezi systémem ENCS a systémem CMS v Eurojustu. V roce 2008 byly za švédského předsednictví EU spuštěny tzv. švédské spisy (*fiches suédoises*), vypracované Eurojustem s cílem poskytnout přehled o provádění systému ENCS v členských státech. Od té doby jsou tyto spisy pravidelně aktualizovány.

Několik členských států uvedlo, že systém ENCS již zavedly, ale vzhledem k tomu, že byl zaveden nedávno, s ním mají jen málo zkušeností nebo s ním zkušenosti nemají vůbec. V některých členských státech byl systém ENCS zaveden za přísného dodržování článku 12 rozhodnutí o Eurojustu (tzn., že do systému ENCS jsou začleněny pouze ty kategorie členů, které jsou zmíněny v rozhodnutí o Eurojustu). Ostatní členské státy zvolily volnější přístup a buď do svého systému ENCS zařadily zástupce jiných agentur, které nejsou uvedeny v článku 12 rozhodnutí o Eurojustu, například zástupce donucovacích orgánů, jež řeší finanční trestné činy, a kontaktní místa pro úřad OLAF a Europol, nebo zástupce těchto jiných agentur pozvaly na setkání týkající se systému ENCS.

3.2 Šesté kolo vzájemných hodnocení praktického provádění a uplatňování rozhodnutí o Eurojustu a o Evropské soudní síti v členských státech

V červnu 2011 Pracovní skupina Rady pro obecné záležitosti včetně hodnocení (GENVAL) rozhodla, že šesté kolo vzájemných hodnocení bude věnováno praktickému provádění a uplatňování rozhodnutí o Eurojustu a o Evropské soudní síti v členských státech.

V průběhu tří let (2012–2014) proběhne hodnocení všech členských států. Každý stát poskytuje písemné odpovědi na dotazník Rady a poté jej navštíví hodnotící tým tvořený třemi odborníky z ostatních členských států a pozorovateli z Komise, Eurojustu a Europolu. Eurojust také poskytuje odpovědi na speci-

fický dotazník, který je mu určen. Jeho odpovědi jsou hodnotícími týmy při návštěvách v jednotlivých členských státech zohledněny.

V průběhu roku 2012 byly hodnoceny tyto země: Švédsko, Litva, Belgie, Estonsko, Slovenská republika, Dánsko, Finsko, Maďarsko a Rakousko. Po návštěvách na místě v členských státech odborníci za pomoci pozorovatelů sepíší zprávy, které vycházejí z odpovědí členských států na dotazníky a ze zjištění vyplývajících z hodnotících návštěv. Závěrečné zprávy se předkládají pracovní skupině GENVAL.

3.3 Pracovní skupina o budoucím vývoji Eurojustu

Pracovní skupina o budoucím vývoji Eurojustu pokračovala v úvahách a činnostech v souvislosti s reformou Eurojustu s ohledem na článek 85 SFEU a s cílem vytvořit „z Eurojustu“ Úřad evropského veřejného žalobce, jak stanoví článek 86 SFEU.

Eurojust uzavřel počáteční úvahy o své budoucí struktuře, přičemž vycházel ze zásad řádné veřejné správy a nezávislosti operativní práce národních zastoupení, a předložil Evropské komisi příspěvek, v němž navrhuje možná zdokonalení správy. Druhý příspěvek se týkal zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení činnosti Eurojustu.

3.4 Konference s názvem *Deset let Eurojustu, operativní úspěchy a budoucí výzvy*

Během listopadové konference, kterou uspořádal Eurojust za podpory Akademie evropského práva (ERA), s názvem *Deset let Eurojustu, operativní úspěchy a budoucí výzvy*, se diskutovalo jak o odborných znalostech, jež Eurojust získal během koordinace vyšetřování případů závažné trestné činnosti za posledních deset let, tak o jeho budoucích vyhlídkách. Na konferenci se sešli zástupci orgánů EU a přísluš-

ných subjektů v oblasti trestního soudnictví, zástupci členských států, vnitrostátních justičních orgánů, akademičtí odborníci a současní i bývalí národní členové. Poprvé byla akce Eurojustu otevřena široké veřejnosti.

Účastníci potvrdili, že koordinační schůzky, koordinační centra a podpora společných vyšetřovacích

týmů jsou považovány za účinné nástroje, které pomáhají překonat nedostatky, s nimiž se strany potýkají při nadnárodních vyšetřováních a stíháních závažné přeshraniční trestné činnosti.

Účastníci zdůraznili, že zdokonalení vnitřní struktury a parlamentní kontroly Eurojustu by mělo být provázeno jeho posílenou operativní účinností při koordinaci vyšetřování a trestních stíhání, případně také budoucí iniciativou pro vyšetřování a urovnávání sporů jurisdikcí.

V kontextu článku 86 SFEU byla vyzdvížena nutnost soudržného rámce a úzkých vazeb mezi Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce a dalšími

relevantními subjekty v této oblasti, např. s úřadem OLAF a Europol, má-li být dosaženo společného cíle, např. účinnějšího boje proti podvodům poškozujícím finanční zájmy EU.

Účastníci se shodli, že budoucí Úřad evropského veřejného žalobce by měl vycházet ze stávajících struktur, zkušeností a odborných znalostí a měl by se stát součástí soudržného systému v prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Dohodli se také, že Eurojust bude mít hlavní úlohu nejen v rámci budoucího Úřadu evropského veřejného žalobce, ale také ve vztazích vnitrostátních justičních orgánů členských států a třetích států.

Administrativní vývoj

4.1 Administrativní vývoj

Roční pracovní plán a operační plán na úrovni oddělení tvoří klíčovou složku strategického plánování a programovacího cyklu Eurojustu a základ pro rozpočet Eurojustu sestavený podle činností. Pracuje se na zdokonalování dostupných nástrojů, aby se zaručilo účinné plánování, sestavování hospodárného rozpočtu a dosahování výsledků.

Plánované činnosti Eurojustu byly v roce 2012 vykonány 274 pracovníky se stálým pracovištěm v Haagu, konkrétně se jednalo o 45 státních zástupců, soudců a policistů s rovnocennými pravomocemi, kteří byli vysláni do Eurojustu z členských států, 12 vyslaných národních odborníků a 217 zaměstnanců. Rozpočet Eurojustu na rok 2012 činil 32 967 000 EUR; plnění rozpočtu dosáhlo 98 %.

V rámci memoranda o porozumění mezi Evropskou komisí a Eurojustem se konalo několik setkání na řídicí úrovni a docházelo k pravidelné výměně informací a konzultacím mezi zástupci Komise, správním ředitelem a vedoucími oddělení a útvarů. Zesílený dialog byl oboustranně prospěšný, a to zejména v době finančních omezení a v rámci diskusí o nových nařízeních týkajících se Eurojustu.

Eurojust se v rámci činnosti agentur působících v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí zúčastnil setkání odborníků věnovaných otázkám strategického pláno-

vání. Eurojust se rovněž radil s ostatními agenturami o svém ročním pracovním programu na rok 2014.

Eurojust dosáhl pokroku v rámci přezkumu organizační struktury, včetně změny správy Eurojustu na novou strukturu. Tato změna navazovala na plán nábory nových pracovníků, který byl naplňován prostřednictvím řady interních a externích výběrových řízení. V rámci velkého objemu výběrových řízení, která s touto změnou souvisela, byl dokončen také výběr vedoucího operativní podpory.

Akční plán pro uplatňování komunikační strategie Eurojustu, přijatý kolegiem v říjnu 2012, zahrnuje řadu činností na posílení vztahů s partnery EU, zúčastněnými stranami a sdělovacími prostředky a zřizuje databázi ukázek případů, která má zviditelnit činnost Eurojustu v souvislosti s případy. V únoru 2012 byly při příležitosti oslav desátého výročí Eurojustu spuštěny nové webové stránky.

V souvislosti s novými prostorami Eurojustu Eurojust a hostitelská země vybraly na počátku roku 2012 vítězný tým projektantů, který nadále pracoval na vymezení požadavků a konečném návrhu prostor, jenž má být dokončen koncem roku 2013. Podle naplánovaného harmonogramu mají být nové prostory Eurojustu předány na konci roku 2015.

4.2 Přístup veřejnosti k dokumentům

Počet žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu v roce 2012 vzrostl a dosáhl počtu 17 prvotních žádostí a 1 potvrzující žádosti. 14 prvotních žádostí obdržel přímo Eurojust. Eurojust byl konzultován jako třetí strana ve třech dalších případech na základě žádostí, které obdržely jiné vnitrostátní a mezinárodní organizace.

U 7 z 8 žádostí nesouvisejících s konkrétním případem byl poskytnut plný přístup. U jedné žádosti byl přístup zčásti zamítnut, protože úplné zveřejnění by ohrozilo veřejnou bezpečnost, plnění úkolů Eurojustu při posilování boje proti závažné trestné činnosti a dodržování použitelných pravidel týkajících se služebního tajemství (podle čl. 4 odst. 1 písm. a) první,

páté a sedmé odrážky rozhodnutí o přijetí pravidel pro přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu).

Pokud jde o 6 žádostí o přístup k dokumentům týkajícím se konkrétních případů, jedné žádosti bylo zčásti vyhověno, přičemž odmítnutí některých požadovaných dokumentů (nebo jejich částí) bylo zdůvodněno ochranou soukromí a integrity jednotlivců a ochranou rozhodovacího procesu Eurojustu (podle čl. 4 odst. 1 písm. b) a čl. 4 odst. 3 rozhodnutí o přijetí pravidel pro přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu). V případě další žádosti již Eurojust neměl požadované dokumenty v držení. U 4 zbývajících žádostí o přístup k dokumentům týkajícím se konkrétních případů byl přístup zamítnut, protože jejich uvolnění by ohro-

zilo ochranu veřejného zájmu ohledně plnění úkolů Eurojustu při posilování boje proti závažné trestné činnosti, vnitrostátní vyšetřování a trestní stíhání, při nichž Eurojust pomáhá, a dodržování použitelných pravidel týkajících se služebního tajemství (podle čl. 4 odst. 1 písm. a) páté, šesté a sedmé odrážky rozhodnutí o přijetí pravidel pro přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu), integritu jednotlivců (podle čl. 4 odst. 1 písm. b) rozhodnutí o přijetí pravidel pro přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu) nebo

ochranu rozhodovacího procesu Eurojustu (čl. 4 odst. 3 rozhodnutí o přijetí pravidel pro přístup veřejnosti k dokumentům Eurojustu).

Zbývající 3 žádosti o přístup k dokumentům se týkaly trestních věcí nebo trestního vyšetřování obecně, ale buď spadaly mimo mandát Eurojustu, nebo se týkaly případů, při nichž Eurojust žádnou pomoc neposkytl. Proto Eurojust žadatele informoval, že žádnými dokumenty nedisponuje.

Vedoucí oddělení a útvarů Eurojustu

Zleva doprava: Jacques Vos, podpůrné služby; Joannes Thuy, mluvčí, tisk a vztahy s veřejností; Diana Alonso Blas, inspektorka ochrany údajů; Carla Garcia Bello, právní asistentka kolegia; Alinde Verhaag, analýza případů; Anna Baldan, koordinátorka sekretariátu sítě společných vyšetřovacích týmů; Klaus Rackwitz, správní ředitel; Catherine Deboyser, právní oddělení; Jon Broughton, správa informací; Mike Moulder, rozpočet, finance a veřejné zakázky; Linda Scotts, lidské zdroje; Matevž Pezdirc, koordinátor sítě pro vyšetřování genocidy; Fatima Martins, tajemnice Evropské soudní sítě

Správa Eurojustu v roce 2013

Kroky navazující na závěry Rady

Dne 6. června 2012 přijala Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci závěry o 10. výroční zprávě Eurojustu (10360/12). Stejně jako v předchozích letech podává Eurojust zprávu o provádění těchto závěrů. Níže uvedená tabulka uvádí, kde lze nalézt více informací k oblastem, k nimž Rada vydala doporučení.

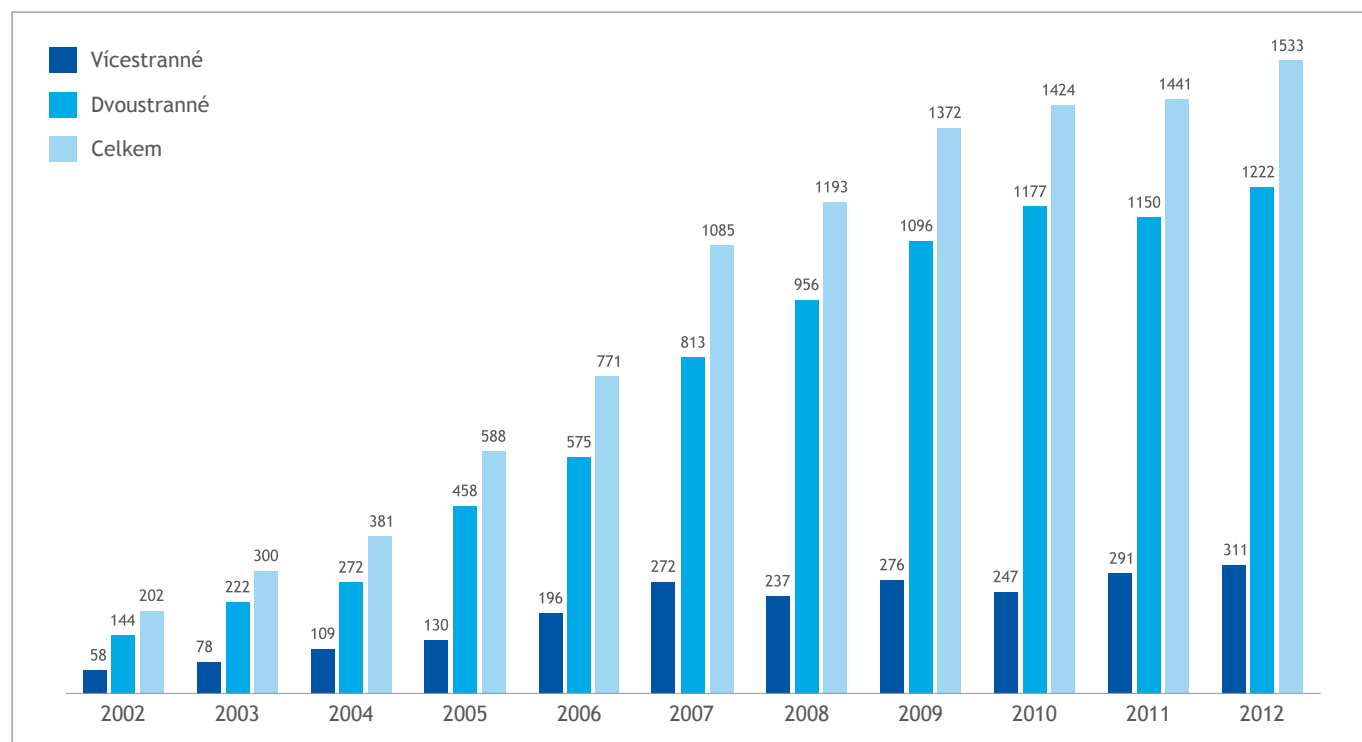
Doporučení Rady	Následný postup
Zlepšit využívání videokonferencí	Ačkoli nejsou k dispozici žádné údaje, bylo zaznamenáno, že národní zastoupení častěji využívají vybavení pro videokonference při koordinačních schůzkách, v koordinačních centrech a při setkáních se svými vnitrostátními orgány.
Rozvíjet využití koordinačních center a informovat o praktickém upotřebení této koncepce a jejím významu při vyšetřováních	V roce 2012 bylo zřízeno sedm koordinačních center. Viz oddíl 1.4.
Dále podporovat formování a zavádění společných vyšetřovacích týmů s cílem rozvíjet osvědčené postupy a sdílet informace o justiční praxi a výsledcích řešených případů	Eurojust se v roce 2012 podílel na činnosti 47 společných vyšetřovacích týmů a financoval 62 společných vyšetřovacích týmů. Viz oddíly 1.4 a 1.6 (Sít společných vyšetřovacích týmů).
Pokračovat v zapojování Europolu do koordinačního procesu	Europol se zúčastnil koordinačních schůzek Eurojustu v souvislosti s 85 případy. Viz oddíl 2.3.
Informovat o provádění čl. 7 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu v souvislosti s evropskými zatýkácími rozkazy	Viz oddíl 1.2.
Dále zkvalitňovat kapacitu Eurojustu ohledně hlášení obtíží, řešení a směrů v otázkách justiční spolupráce v trestních věcech	Viz oddíl 1.
Podat zprávu o využívání PDF formuláře pro poskytování informací podle článku 13 rozhodnutí o Eurojustu a konkrétně uvést rozsah výměny informací	Byla vyvinuta elektronická šablona. Nejnovější verze umožňuje automatické vkládání dat do systému řízení případů. Viz oddíl 3.1.
Zajistit včasné dokončení projektu EPOC IV	Projekt byl dokončen souběžně se závěrečnou konferencí, která se konala ve dnech 29. a 30. března 2012 v nizozemském Noordwijku.
Dokončit proces provádění a provést bezpečné spojení umožňující přístup k systému CMS na vnitrostátní úrovni	Celkem má rozhodnutí o Eurojustu provést ještě 11 členských států. Viz oddíl 3.1 (bezpečné spojení se systémem CMS na vnitrostátní úrovni).
Informovat o provádění článku 13a v souvislosti s informacemi a zpětnou vazbou poskytovanou vnitrostátním orgánům	Zpětná vazba prostřednictvím výročních zpráv a strategických zpráv o závažných trestných činech (obchodování s drogami, obchodování s lidmi). Také prostřednictvím odhalování vazeb a křížových analýz a výměny informací při koordinačních schůzkách. Viz oddíl 3.1.

Příloha: Statistické údaje za rok 2012

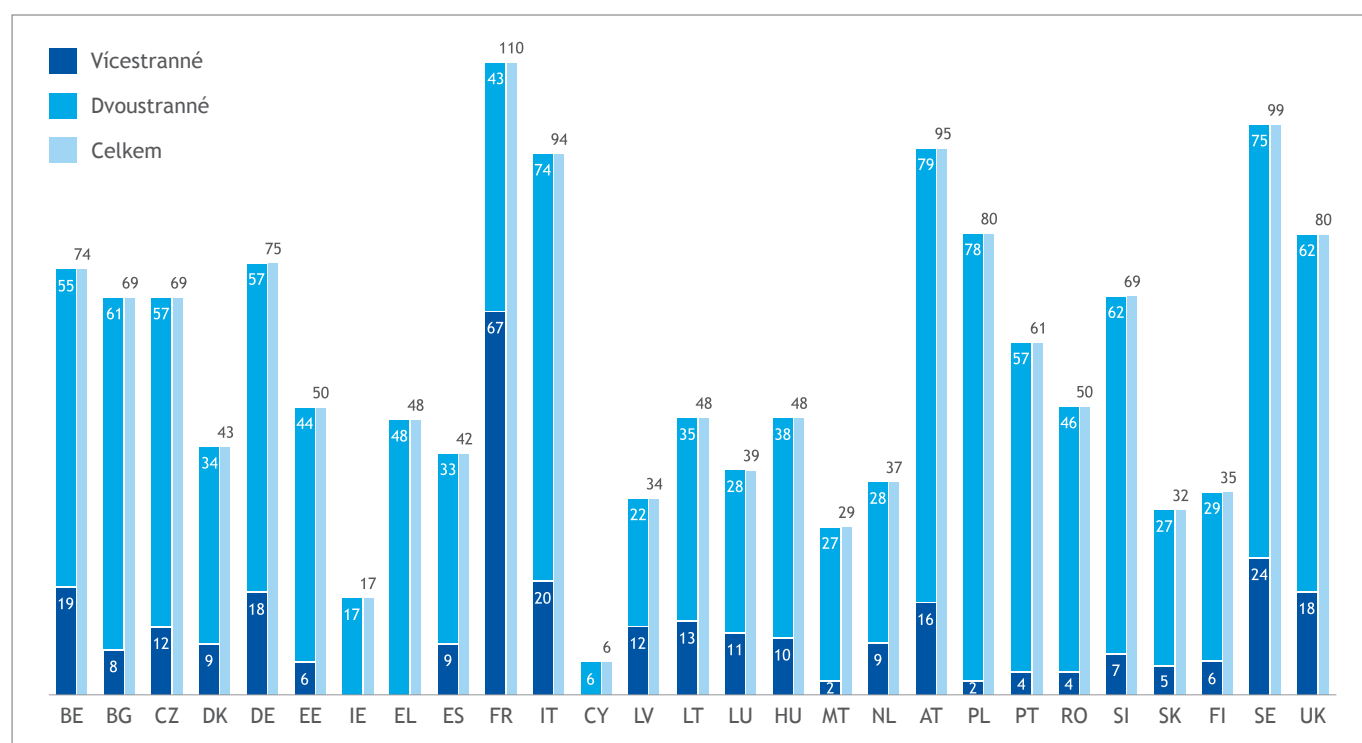
Obrázek 1 - Vývoj případů v letech 2002-2012

Eurojust v roce 2012 zaevidoval 1 533 případů a od roku 2002 neustále rostl počet žádostí členských států o pomoc. Přibližně 20 % těchto případů se týkalo tří či více zemí.

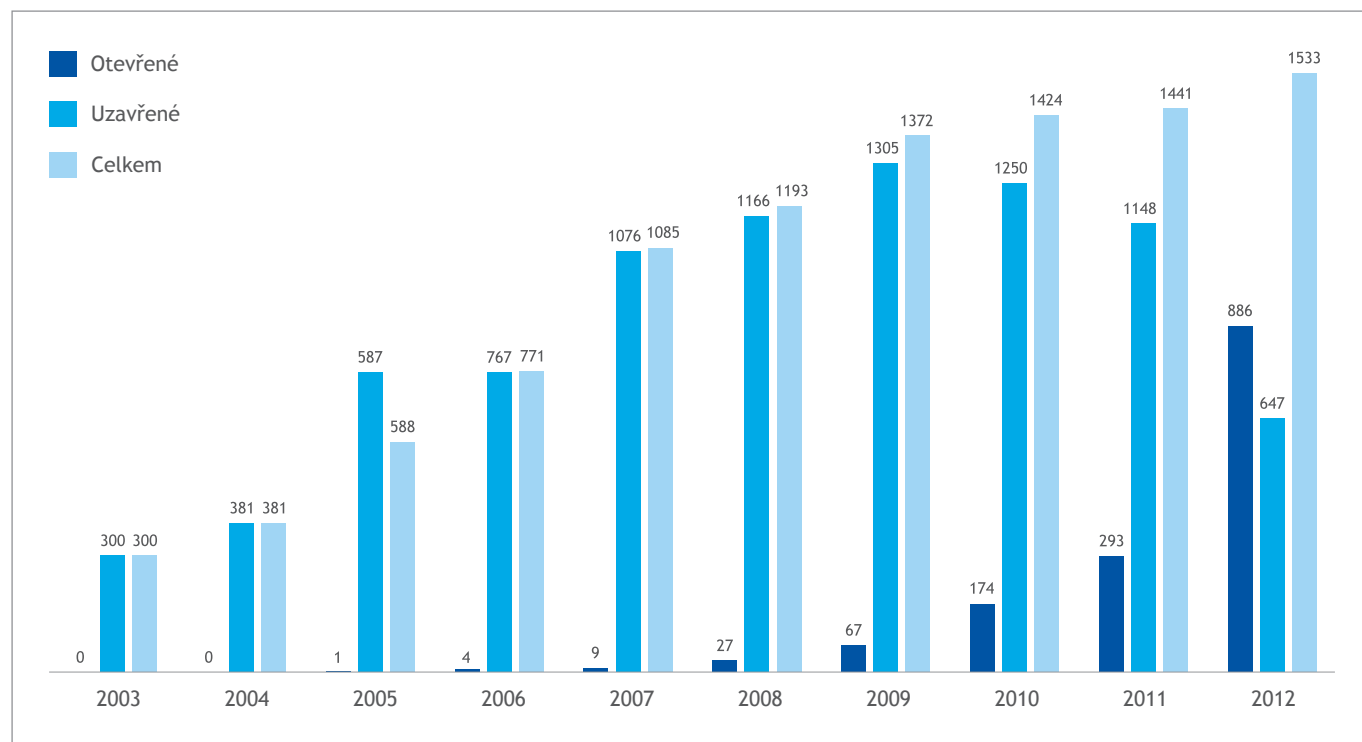
Obrázek 2 - Dvoustranné/vícestranné případy podle jednotlivých národních zastoupení v roce 2012

Obrázek znázorňuje počet dvoustranných a vícestranných případů zaevidovaných jednotlivými národními zastoupeními v roce 2012. Dvoustranný případ neznamená, že jde o méně závažný trestný čin nebo že je vhodné omezit zapojení Eurojustu. Dvoustranný případ v Eurojustu může být v členském státě vícestranný.

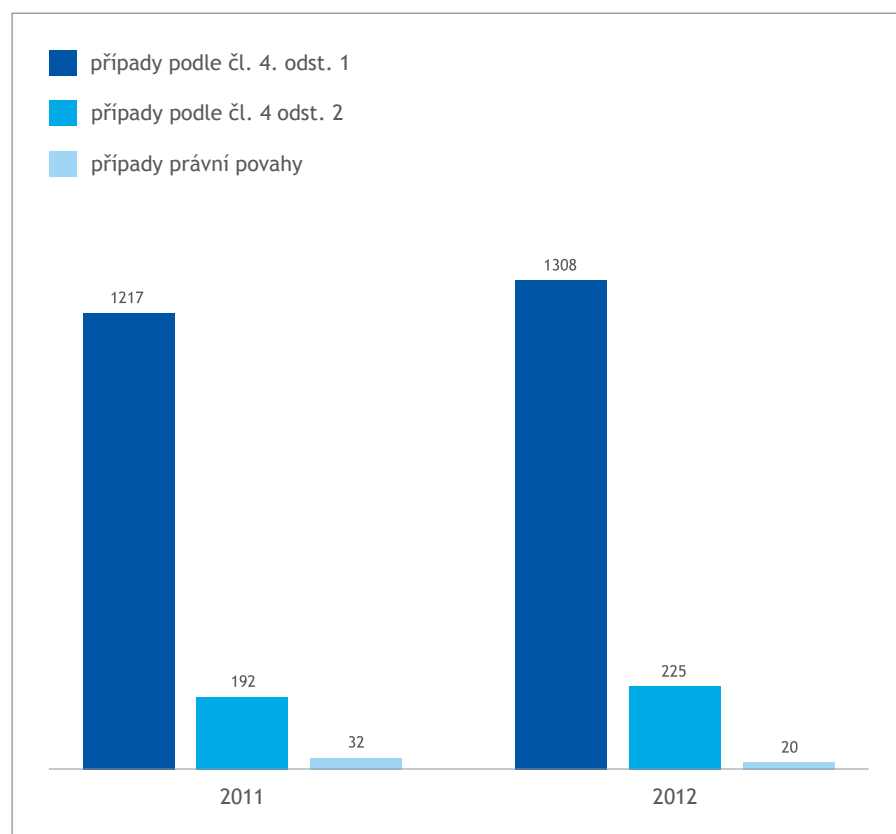

Obrázek 3 - Případy zahájené/uzavřené v letech 2003-2012

Pracovní zatížení národních zastoupení není ovlivněno pouze počtem případů zaevidovaných v určitém roce, ale také probíhajícími případy, které byly zahájeny v letech předchozích. Eurojust dosud nevyřídil 575 případů z předchozích let (2003–2011). Tyto případy stále vyžadují pozornost a pomoc.

Obrázek 4 - Všeobecná klasifikace případů

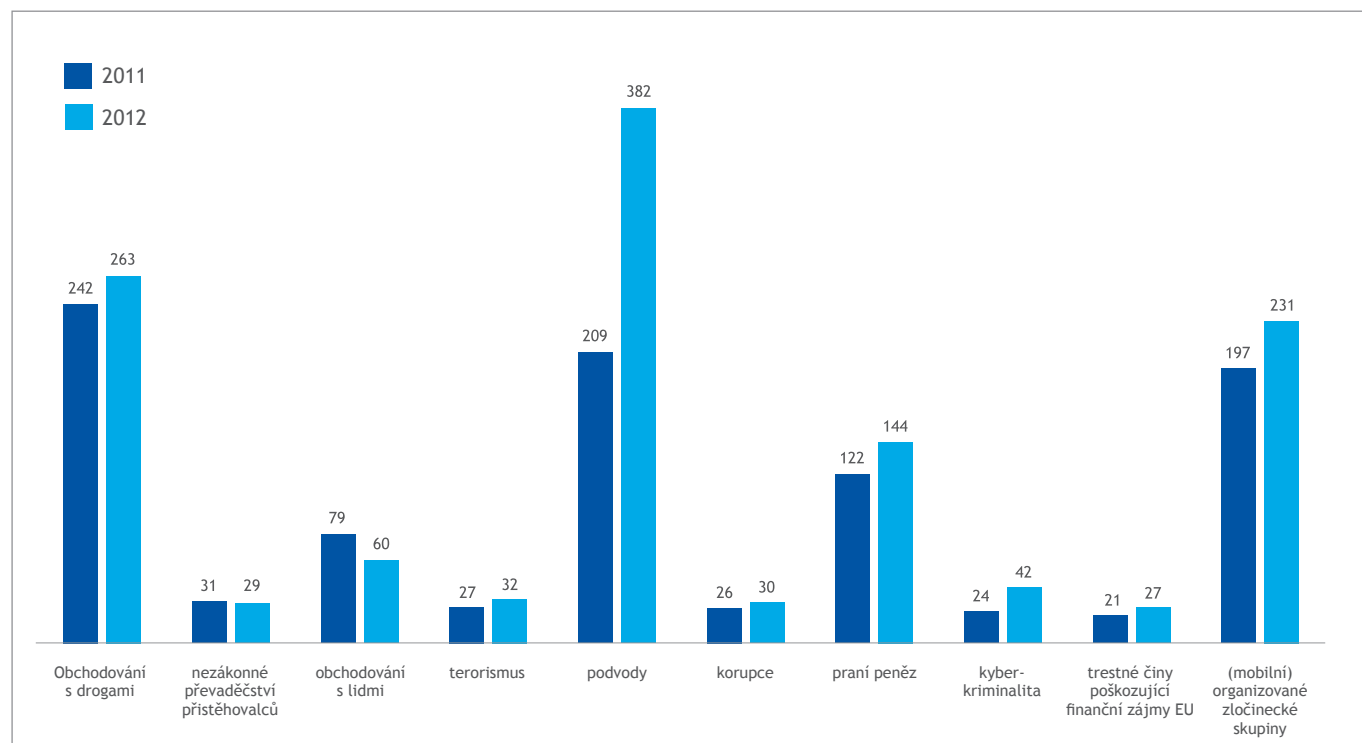

Podle čl. 4 odst. 1 rozhodnutí o Eurojustu spadají do obecné působnosti Eurojustu formy trestné činnosti a trestné činy, pro které je Europol vždy příslušný, a ostatní trestné činy páchané ve spojení s těmito formami trestné činnosti a trestnými činy. U jiných forem trestné činnosti může Eurojust podle čl. 4 odst. 2 na žádost příslušného orgánu členského státu, v souladu se svými cíli, pomáhat i při vyšetřování a stíhání trestné činnosti. Eurojust může být také členským státem požádán o poskytnutí pomoci ve věcech či otázkách obecnější povahy, které nemusí nutně přímo souviset s probíhajícím případem a mimo jiné se mohou týkat vnitrostátních právních předpisů či postupů (případy právní povahy).

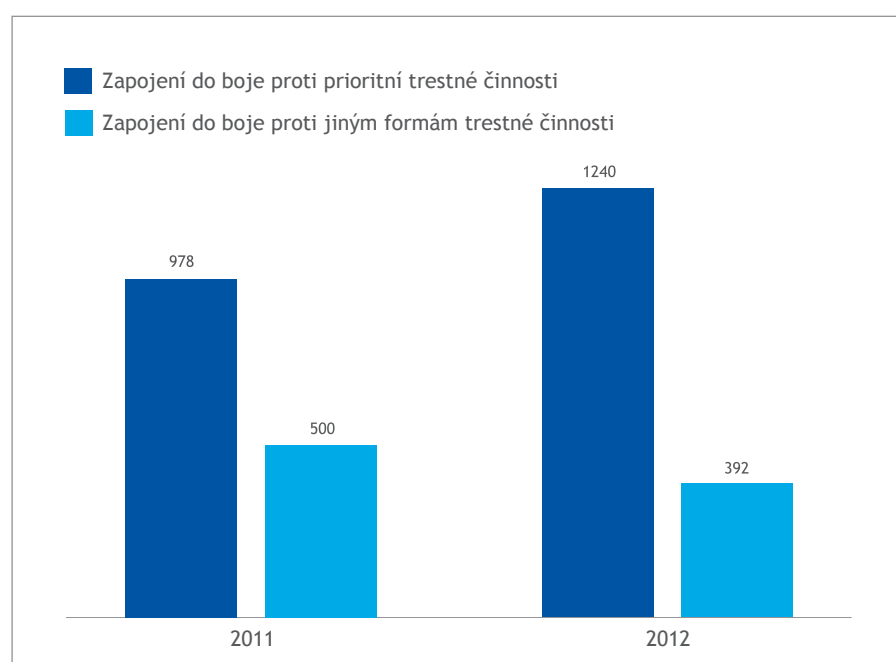
Obrázek 5 - Prioritní formy trestné činnosti v případech Eurojustu

Oblasti operativních priorit přijaté Eurojustem v letech 2012–2013 zahrnují obchodování s drogami, nezákonné převaděčství přistěhovalců, obchodování s lidmi, terorismus, podvody, korupci, praní peněz, kyberkriminalitu, trestné činy poškozující finanční zájmy Evropské unie a jiné činnosti související s přítomností organizovaných zločineckých skupin v ekonomice.

Obrázek ukazuje, kolikrát tyto formy trestné činnosti souvisely s případy zaevidovanými Eurojustem v letech 2011 a 2012. S jedním případem může souviset více forem trestné činnosti. Další informace lze nalézt v příslušných pododdílech oddílu 1.

Obrázek 6 - Prioritní formy trestné činnosti a jiné formy trestné činnosti v případech Eurojustu

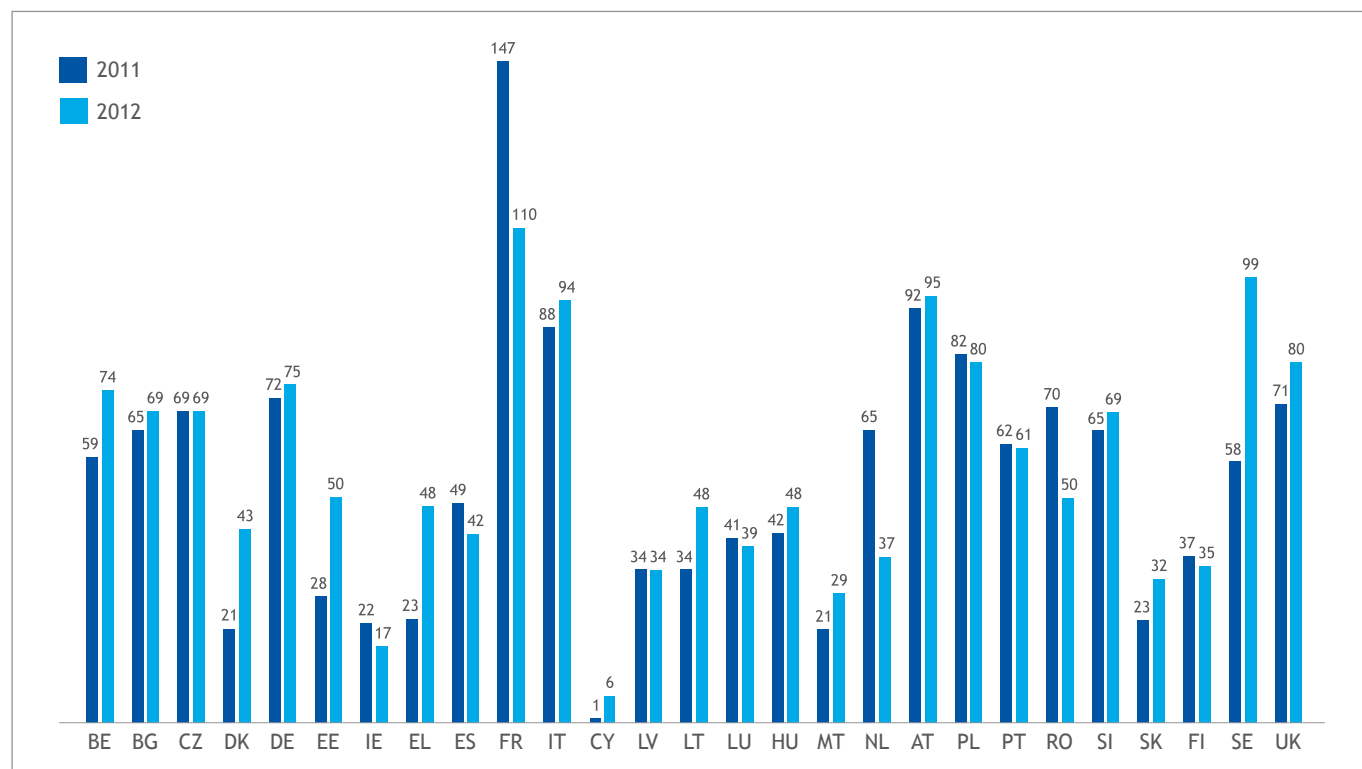

Oblasti operativních priorit přijaté Eurojustem v letech 2012–2013 zahrnují obchodování s drogami, nezákonné převaděčství přistěhovalců, obchodování s lidmi, terorismus, podvody, korupci, praní peněz, kyberkriminalitu, trestné činy poškozující finanční zájmy Evropské unie a jiné činnosti související s přítomností organizovaných zločineckých skupin v ekonomice.

Obrázek ukazuje, kolikrát formy trestné činnosti v prioritních oblastech, jakož i jiné formy trestné činnosti, souvisely s případy zaevidovanými Eurojustem v letech 2011 a 2012. S jedním případem může souviset více forem trestné činnosti.

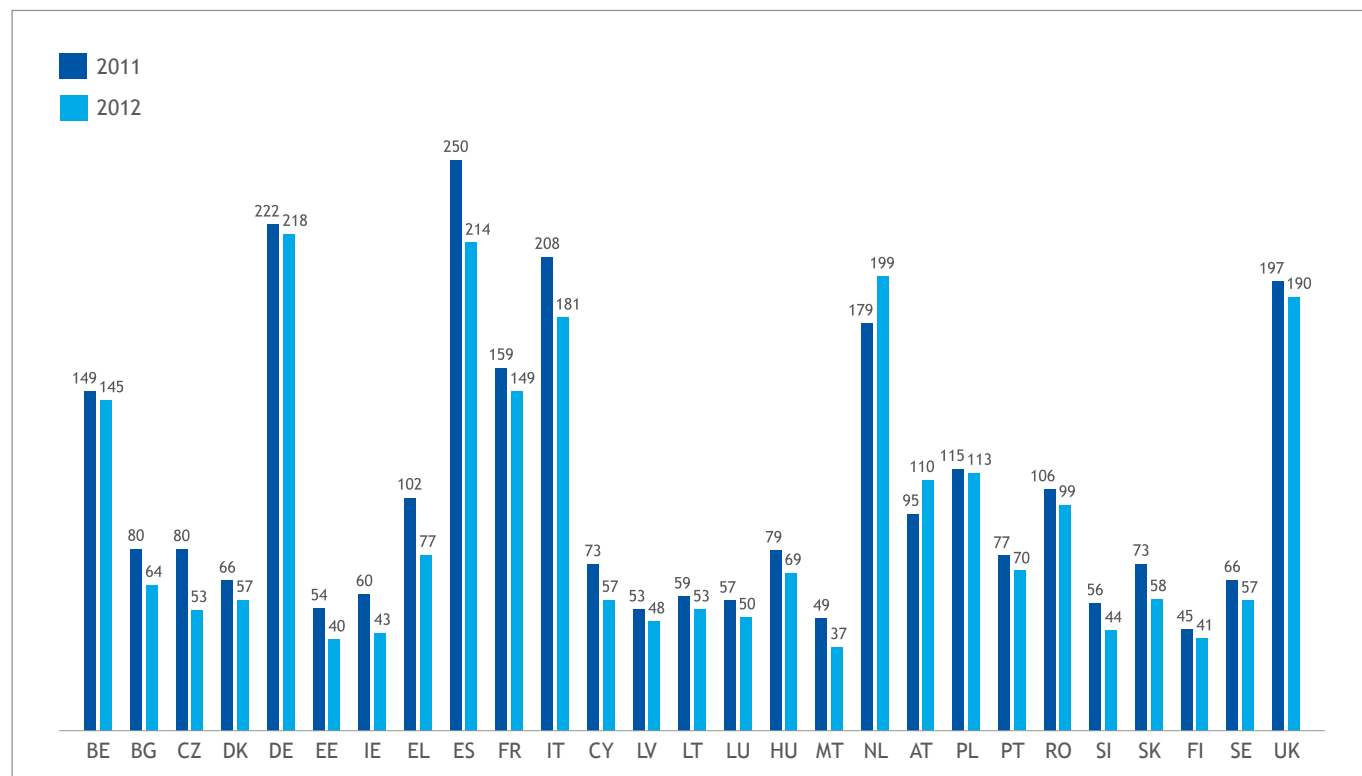
Obrázek 7 - Případy Eurojustu - dožadující státy

Obrázek ukazuje, kolikrát jednotlivé členské státy žádaly v letech 2011 a 2012 Eurojust o pomoc.

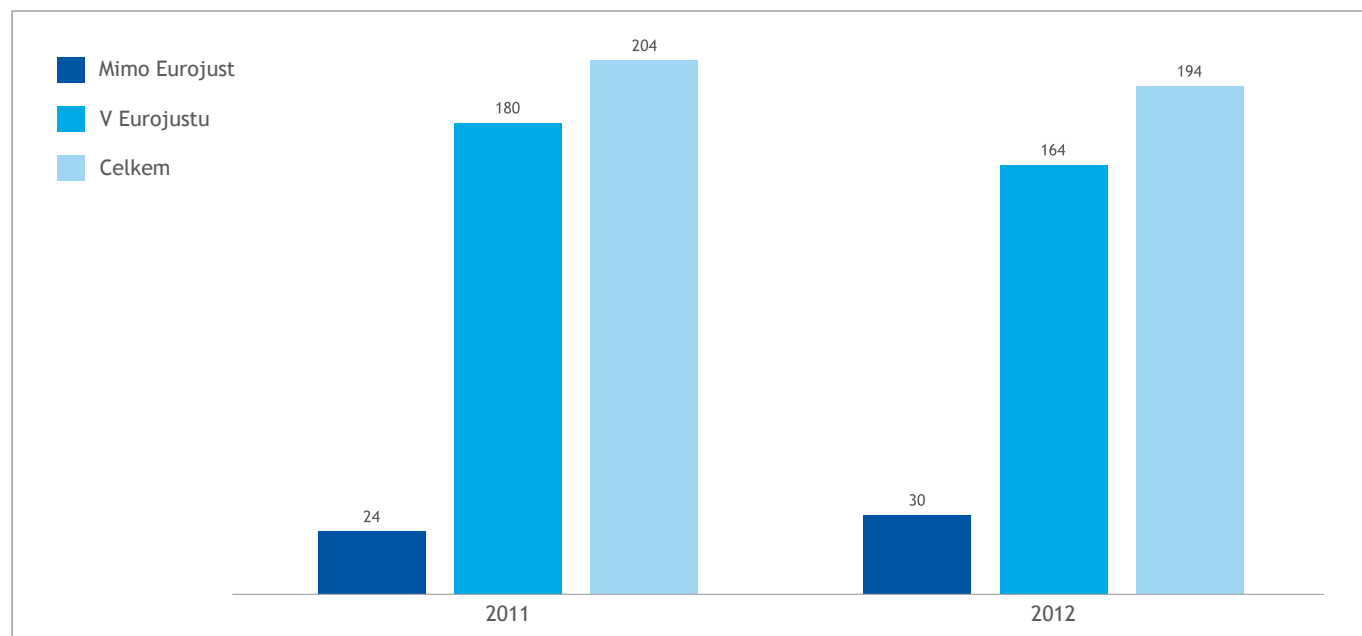
Obrázek 8 - Případy Eurojustu - dožadované státy

Obrázek ukazuje, kolikrát byly v letech 2011 a 2012 orgány jednotlivých členských států požádány o pomoc prostřednictvím Eurojustu.

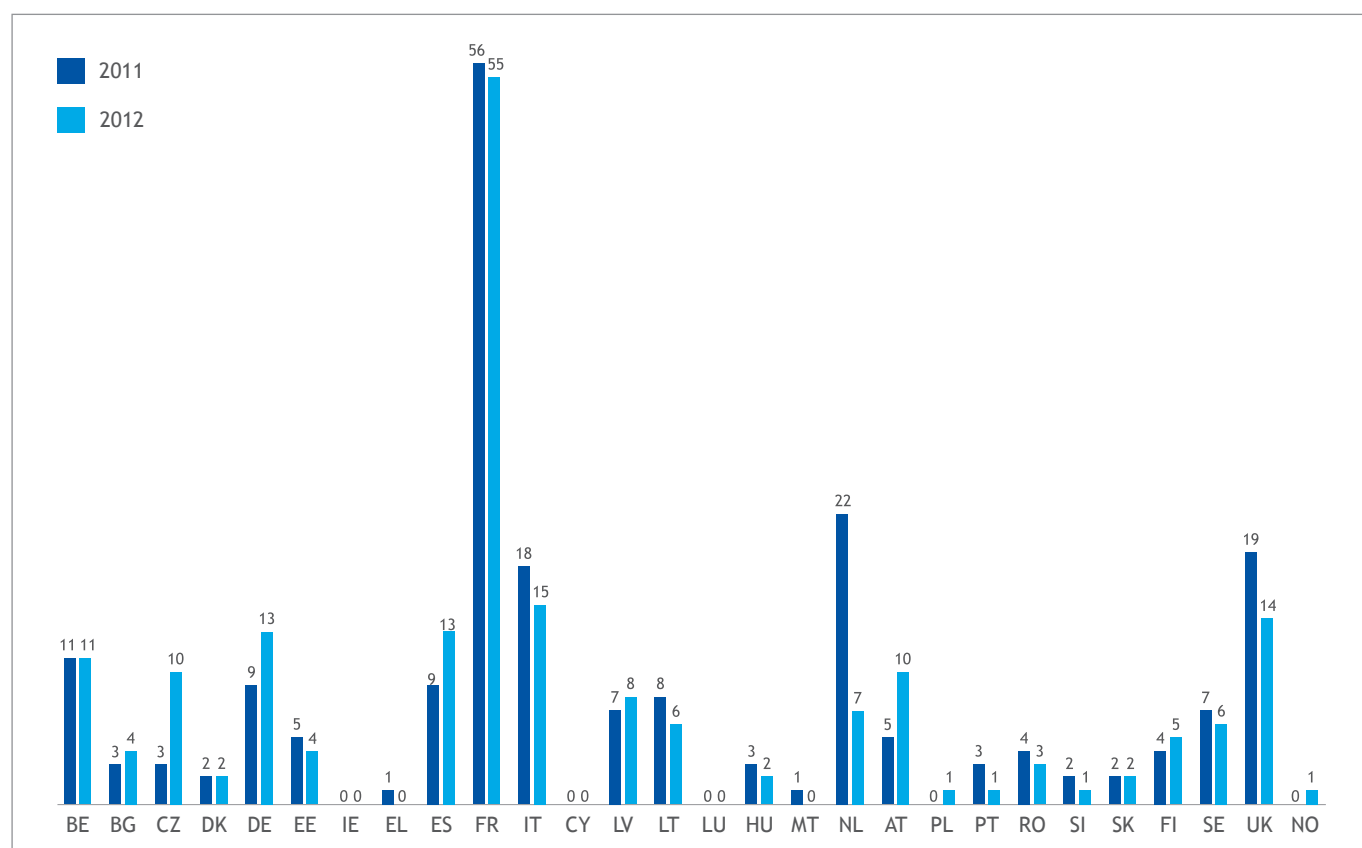
Obrázek 9 - Celkový počet koordinačních schůzek

Obrázek ukazuje počet případů, v souvislosti s nimiž bylo nutné uspořádat koordinační schůzku. Koordinální schůzky se obvykle konají v prostorách Eurojustu v Haagu. V určitých situacích se koordinační schůzky konají mimo prostory Eurojustu, a to v členském nebo třetím státě.

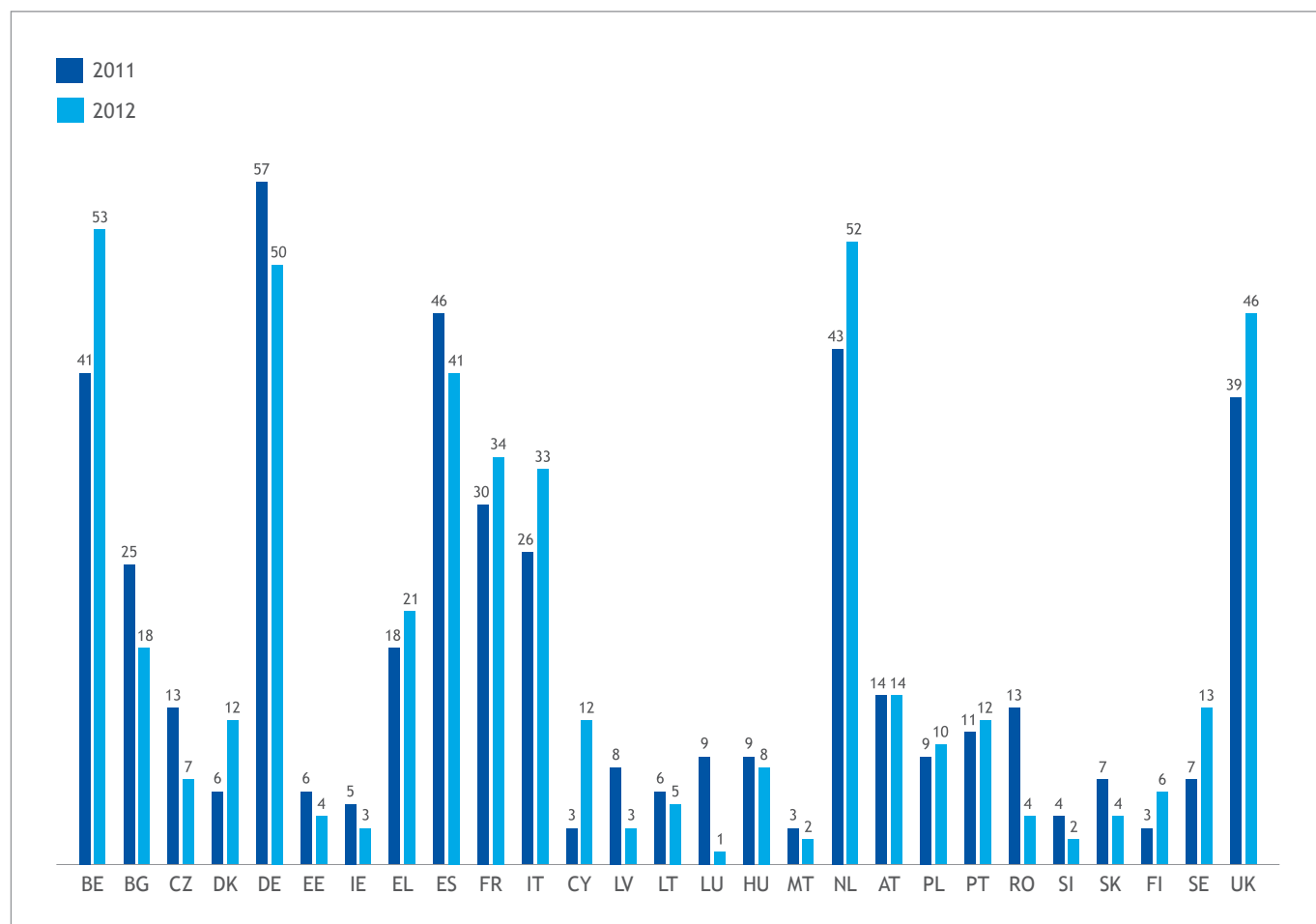
Obrázek 10 - Koordinální schůzky - dožadující státy

Obrázek ukazuje počet případů, v souvislosti s nimiž bylo nutné uspořádat koordinační schůzku na základě žádosti o pomoc od jednotlivých členských států nebo třetích států.

Obrázek 11 - Koordinační schůzky - dožádané státy

Obrázek ukazuje, kolikrát se orgány členských států poté, co byly požádány o pomoc, zúčastnily koordinační schůzky v Eurojustu v souvislosti s případy, které vyžadovaly koordinaci.

© 2013 Eurojust

*The Czech translation has not been approved by the Czech Desk at Eurojust.
Český překlad nebyl schválen zastoupením České republiky v Eurojustu.*

Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být bez svolení Eurojustu použita ani reprodukována žádnými grafickými, elektronickými ani mechanickými prostředky, včetně formou foto kopie, nahrávky nebo systému ukládání a obnovování informací.

Redaktoři:	Deborah de Jonge, Jacalyn Birk
Design/DTP:	Michèle Wilks-Speer
Fotografie:	Michel Mees, Joannes Thuy, Leen De Zutter

EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB The Hague, Netherlands

Phone: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Website: www.eurojust.europa.eu